Ára: 1 forint

XIV. évfolyam 41. szám. 1958. október 9.

Ludas Matyi

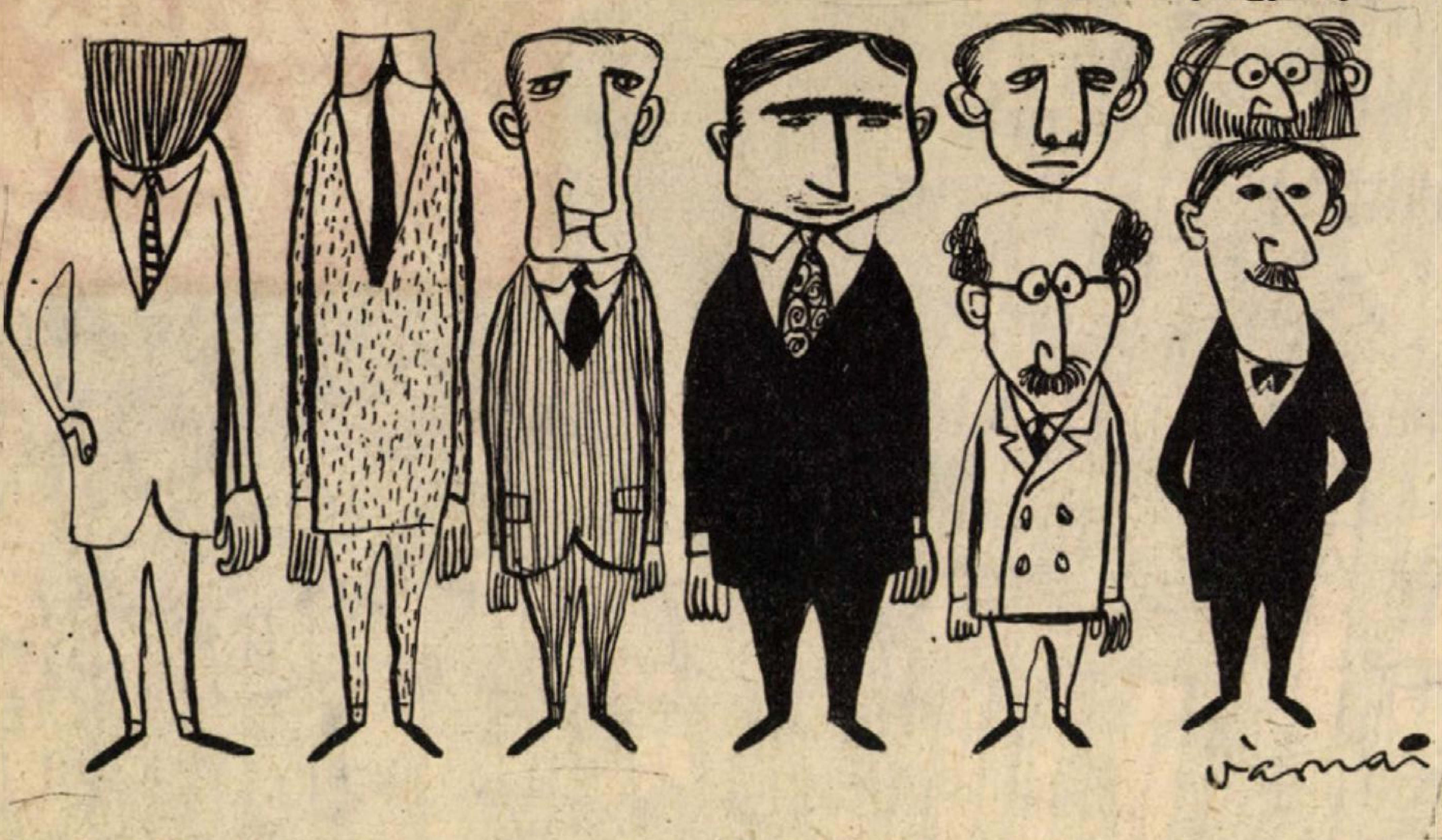

Pusztai Pál rajza

— Na most vigyázz, Lenke! Én leütöm, te pedig elveszed tőle a koncertjegyét...

Egyenlősdi rajzban elbeszélve

Várnai György rajza

Kép a jövőből

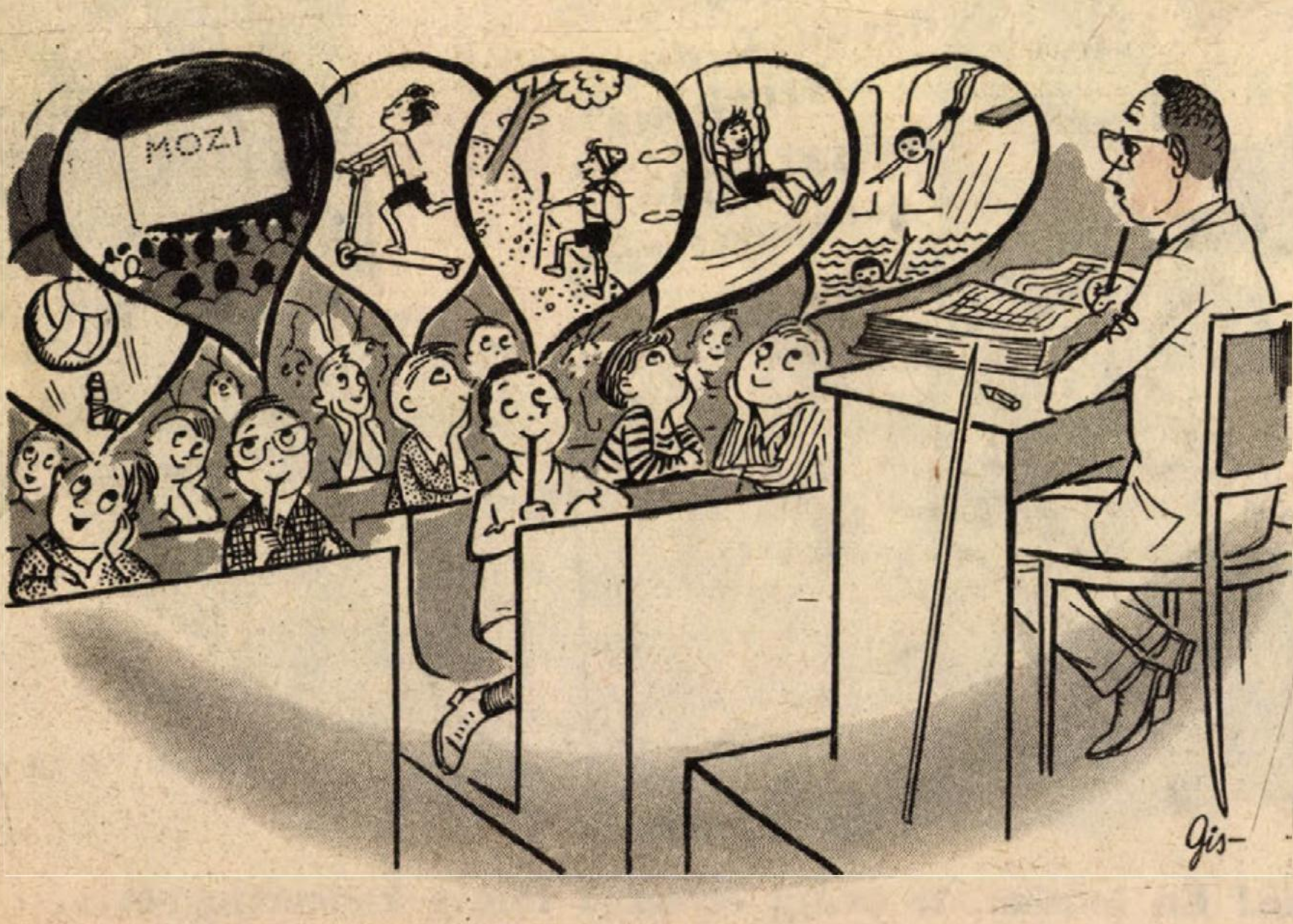
Vasvári Anna rajza

– Visszahoztam. Én gyermekszerető háztartási alkalmazottat kértem...

Szombat délután az iskolában

Szegő Gizi rajza

Látogatás legénylakásban

(A cukrászdában két fiatal lány ül összebújva.)

MAGDUS: ... tizenketten voltunk, pontosan beosztva hat lány, hat fiú. Jóska rémédes volt, mint házigazda, igyekezett komolyan viselkedni, mint ahogy meglett férfiúhoz illik 26-ik születésnapján.

VERA: Hogy fértetek el a lakásban?

MAGDUS: Kicsit átrendezte. A rekamiét kitolta a hallba, kért kölcsön szőnyegeket, tudod hogy van ilyenkor...

VERA: Mit kaptatok enni?

MAGDUS: Ó, volt bőven minden! Jóska kitett magáért, azonkívül minden vendég hozott valami ajándékot, ki vermutot, ki konyakot. Juci két üveg pezsgővel flancolt.

VERA: Régen tetszik neki Jóska.

MAGDUS: Érte is egy kis csalódás! Én csak bort hoztam, Jóska mégis velem foglalkozott a legtöbbet. Vasárnap lévén, már délután három órakor kezdődött a muri, ettünk, ittunk, táncoltunk, nagyokat kacagtunk, énekeltünk, no és egy icipicit flörtöltünk is. Jóska a búcsúzásnál sem tágított mellőlem és az előszobában a fülembe súgta: „Magdus, várd meg, amíg a többiek kiszivárognak, te maradj még egy kicsit, ne rontsd el a születésnapomat!"

VERA: Erre mit mondtál?

MAGDUS: Azt mondtam, „Jóska, te megőrültél, minek nézel engem?!"

VERA: Szabályosan feleltél.

MAGDUS: De ő csak erőszakoskodott, hogy „Magdus ne hülyéskedj, tudod, hogy szeretlek, az embernek egyszer van 26-ik születésnapja, így, meg úgy." Én tovább ellenkeztem, erre azt mondta: „Jól van, eredj le velük, az utcán valami ürüggyel hagyd őket faképnél és gyere vissza".

VERA: Ötletes fiú.

MAGDUS: „Az más" — mondtam és megígértem, hogy visszasurranok. Persze, be is tartottam a szavamat és tíz perc múlva visszamentem. Ott állt szegény a konyhában, mint a kétségbeesés szobra, nézte a sok piszkos edényt és poharat. Nem hagyhattam, még azt találja hinni, nem vagyok házias, kötényt öltöttem, vizet forraltam és nekiálltam a borzalmas mosogatásnak. Több mint egy óráig kínlódtam, már rá volt száradva a rúzs a poharakra, odatapadt a virslihéja a tányérokra. Aztán bementem a szobába. Mint egy disznóól! Te, azt a sok hamutartót kitisztogatni! Emlékszel, tanultunk valami Augias istállójáról!? Hát az semmi sem volt ehhez képest. De ez még nem minden. A nehéz rekamiét be kellett tolni a hallból a szobába, az összes bútorokat helyreraknil! És a szőnyegek! Egy hamu volt minden, alig tudtuk kirázni.

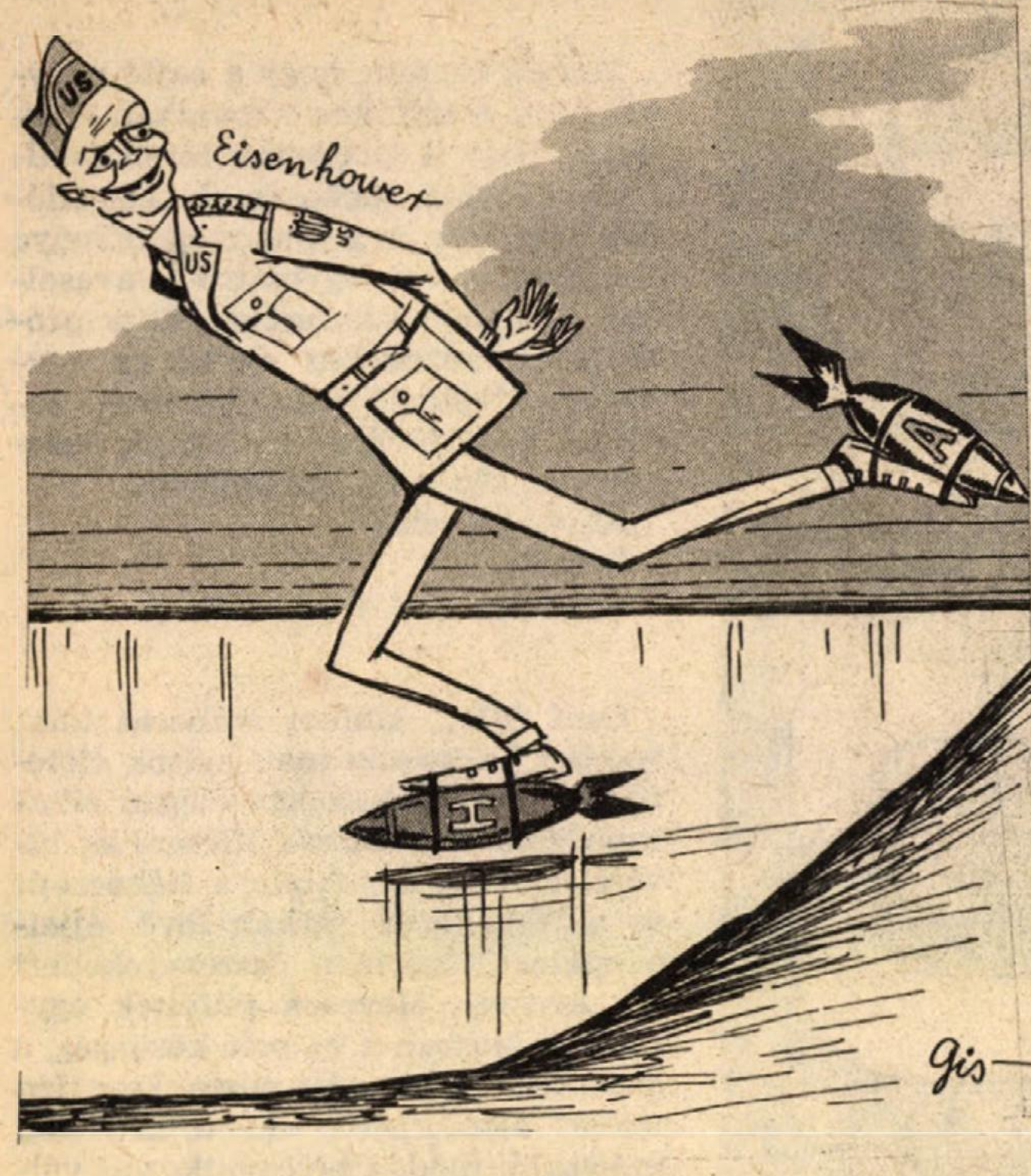
VERA: Szegénykém!

MAGDUS: Ne felejtsd el, hogy mindez nyitott ablaknál októberben, mert kiszellőztettük a pokoli dohányfüstöt. Éjjel egy órakor végeztem a nagytakarítással. Holtfáradt voltam, Jóska taxit rendelt, belerogytam és hazamentem. *(Nagyot sóhajt.)* Igaza van a mamának: nem szabad egy fiatal lánynak egyedül felmenni legénylakásba!

Stella Adorján

Így akar elsiklani a békés megegyezés elől

Szegő Gizi rajza

Vendégünk

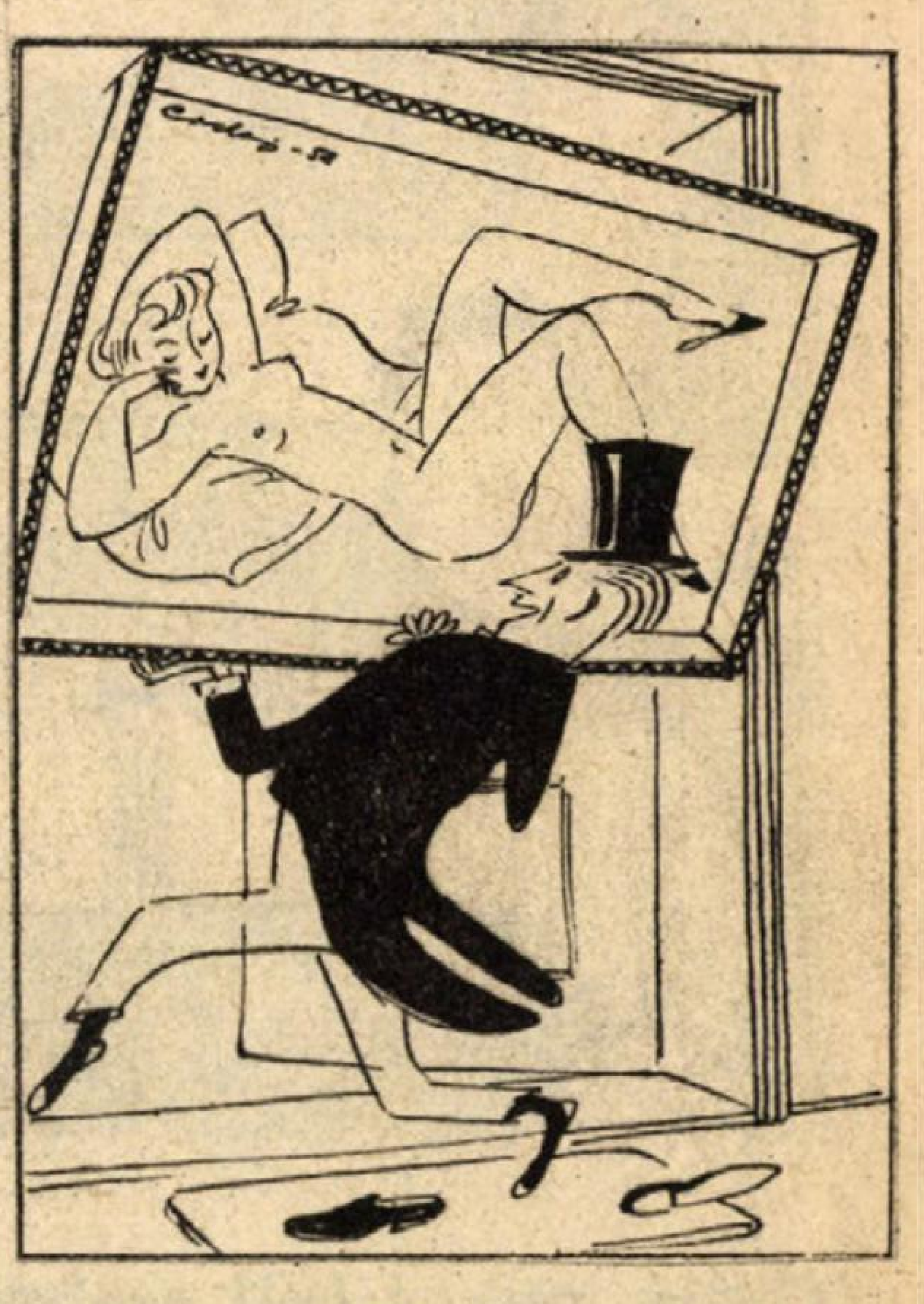
B. Sz. Rzsanov, a hazánkban tartózkodó szovjet kulturális delegáció vezetője e szavakkal hitelesítette Sándor Károly rajzát:
— Kérem, adja át üdvözletemet a szerkesztőségnek, valamint a magyar művészeknek s minden újságolvasónak.
Átadtuk.

Festők és modellek

Erdei Sándor rajzai

A szokás hatalma

Nászút

Nem akarta, hogy felismerjék

PETROLIA SEJKJE

Hálistennek, vannak a sejkek közt olyanok, akikért érdemes harcolni. Vegyük például Abdollár el Sterling pasát, egy parányi angol-amerikai protektorátus uralkodóját a Perzsa-öböl partján.

Annak ellenére, hogy évi jövedelme meghaladja a tizenkétmillió dollárt (a protektorátus területén alakult angol-amerikai Petroleum-Company 50 százalékos részesedését foglalja magában), Abdollár el Sterling pasa szerény hajlékban lakik, melyhez csupán harminckét autóra szóló gépkocsiszín tartozik.

A sejknek szerények az igényei. A helyi törvények szerint negyvennégy felesége lehetne, ő azonban megelégszik mindössze negyvenhárommal.

Kilencvenhat fia van. Ezek az apjukhoz hasonló szerénységben élnek. Egyiküknek sem lehet húsznál több felesége, amíg el nem érik a nagykorúságot. A fiúk tökéletesen nyugatbarát hajlamúak. Gyakran lehet őket látni sajátkezűleg vezetett Cadillac kocsijaikon, amint a szűk, görbe, kis utcákon százötven kilométeres sebességgel száguldanak. Igaz, hogy néha elgázolnak egy tevét ősz-szakállú hajcsárával együtt, vagy áttelepítenek a túlvilágra nehány pár öreget és gyermeket. Mindez azonban nem haladja túl az egészséges sport kereteit.

Abdollár sejk könyvelése rendkívül egyszerű. Az adók egyharmadát maga éli fel, a másik harmada háztartása céljait szolgálja, a harmadik harmadot pedig igen sok számlán angol és amerikai bankokban helyezi el.

A sejk felvilágosodott ember. Hatalmas terveket készít, hogy megjavítsa kétszázezer alattvalójának életét. Iskolákról, kórházakról, lakóházakról és utakról sző álmokat. Jelen pillanatban azonban levert en sóhajt: a lakosság még nem érett meg a haladásra. Ezért bölcsen beleegyezik abba, hogy meghaljanak az éhségtől és betegségtől a lakásul szolgáló, üres benzines hordókban.

A sejknek grandiózus tervei vannak Petrólia demokratizálásával kapcsolatban. A legégetőbb feladatnak tekinti új adók bevezetését.

Abdollár forrón szereti a népét és gondosan megőrzi a szomszédos arab országok befolyásától. Ezt a hadsereg segítségével teszi, amely amerikai tengeri gyalogság obsitos katonáiból, amerikai Sherman-típusú tankokból, angol könnyű gyalogságból és nehéz bombavetők kötelékéből áll.

Nehány évvel azelőtt a sejk szívhezszólóan kimutatta az alattvalói iránt tanúsított, szerető gondoskodását. Megparancsolta, hogy tépjék le azokat az amerikai plakátokat, melyek búzalisztből készült, fehér cipóknak csaptak reklámot.

— Az én népem — mondta — sértve fogja érezni magát, ha meglátja, hogy valaki ilyesmit zabál.

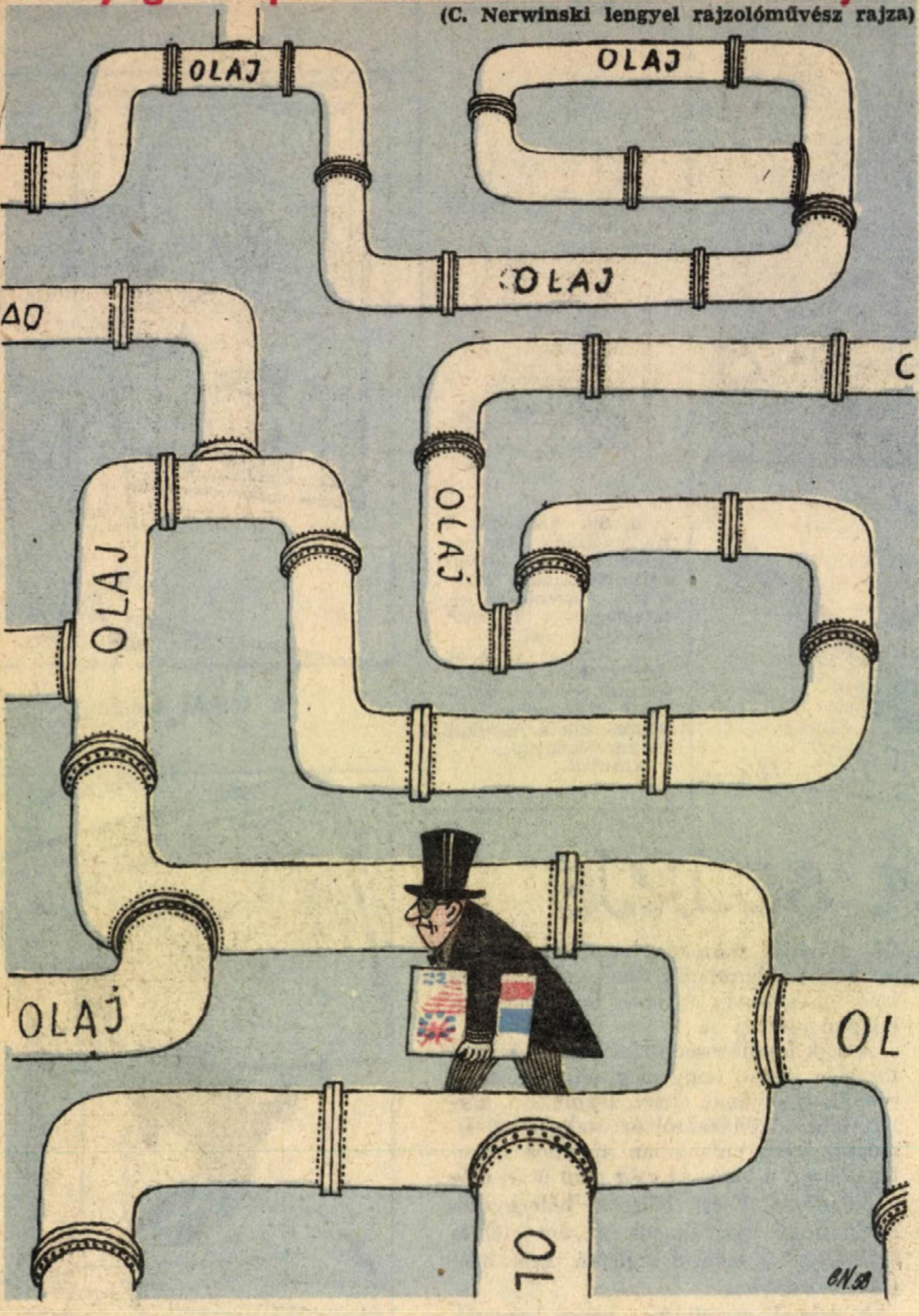
Abdollár sejk olyan ember, akit nem szabad figyelmen kívül hagyni: hiszen egy szép napon minket is elküldhetnek, hogy harcoljunk érte.

Y. Allan

A kanadai Canadian Tribune c. újság cikke. Fordította:
Pogonyi Antal

A nyugati diplomácia közelkeleti útvesztője

(C. Nerwinski lengyel rajzolóművész rajza)

Pesti tudósítónktól

Mindig tudtam, hogy a sajtó nagyhatalom. A múltkor e rovatban megírtam, hogy a Döbrentei téren található a világ leghosszabb átszállóhelye, az 1-es és a 8-as megállóhelye 234 lépésre van egymástól. Javasoltam az Autóbuszüzemnek, hogy próbáljanak közeledést elérni az egymástól távollevő megállóhelyek között a haza javára, a magunk hasznára, a közönség kényelmére.

És mi történt?

Semmi.

A Ludas Matyi nem intézte el.

*

Csúf dolog, amikor emberek tolakodóan beleavatkoznak mások életébe. Sajnos, ez a szokás eléggé elharapódzott. De vannak dicséretes kivételek is. A napokban a Rákóczi út és a Nagykörút sarkán levő éjjel-nappalos Közértben összeverekedett két asszony. Hevesen püfölték egymást, miközben a vásárló közönség, a kiszolgáló személyzet nézte. Egyetlen ember sem akadt, aki tolakodóan, indiszkrét módon beleavatkozott volna a két asszony drámai konfliktusába. Hagyták, hadd verekedjenek. Elvégre magánélet is van a világon.

*

Fővárosunk több pontján is műanyagkiállítás van, s különféle műanyagból készült különféle holmik tekinthetők meg. Minden átlátszó, fehér, színes, sima, ruganyos, törhetetlen, mosható. Sok a látnivaló, de hallanivaló is van. A következő lekicsinylő megjegyzést hallottam:

— Ebben is le vagyunk maradva. Külföldön már valódi anyag van!

F. L.

Tudja, mikor kell szabadságra menni

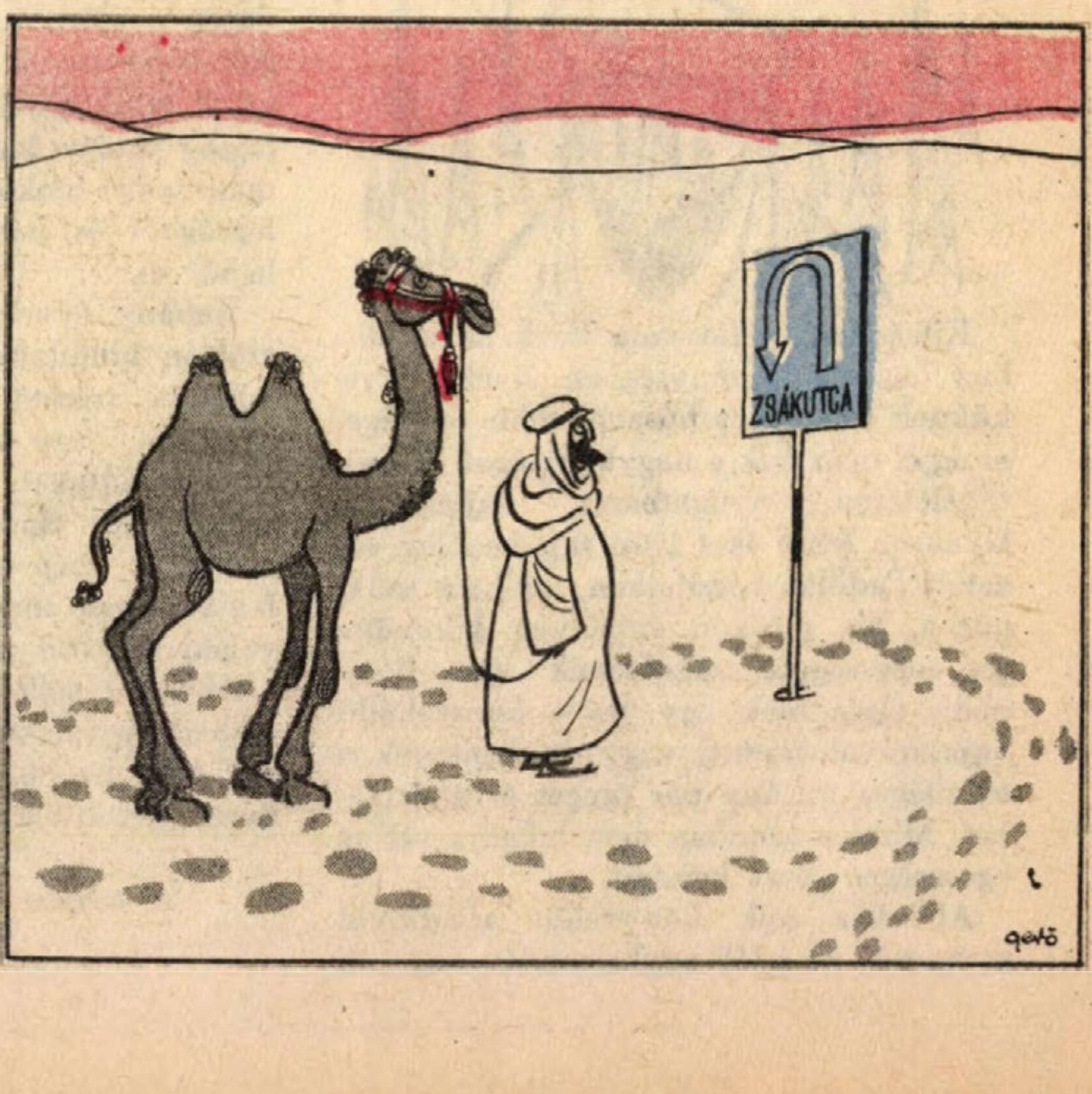
Schwott Lajos rajza

— Kartársam, két hétig maga fog helyettesíteni . . .

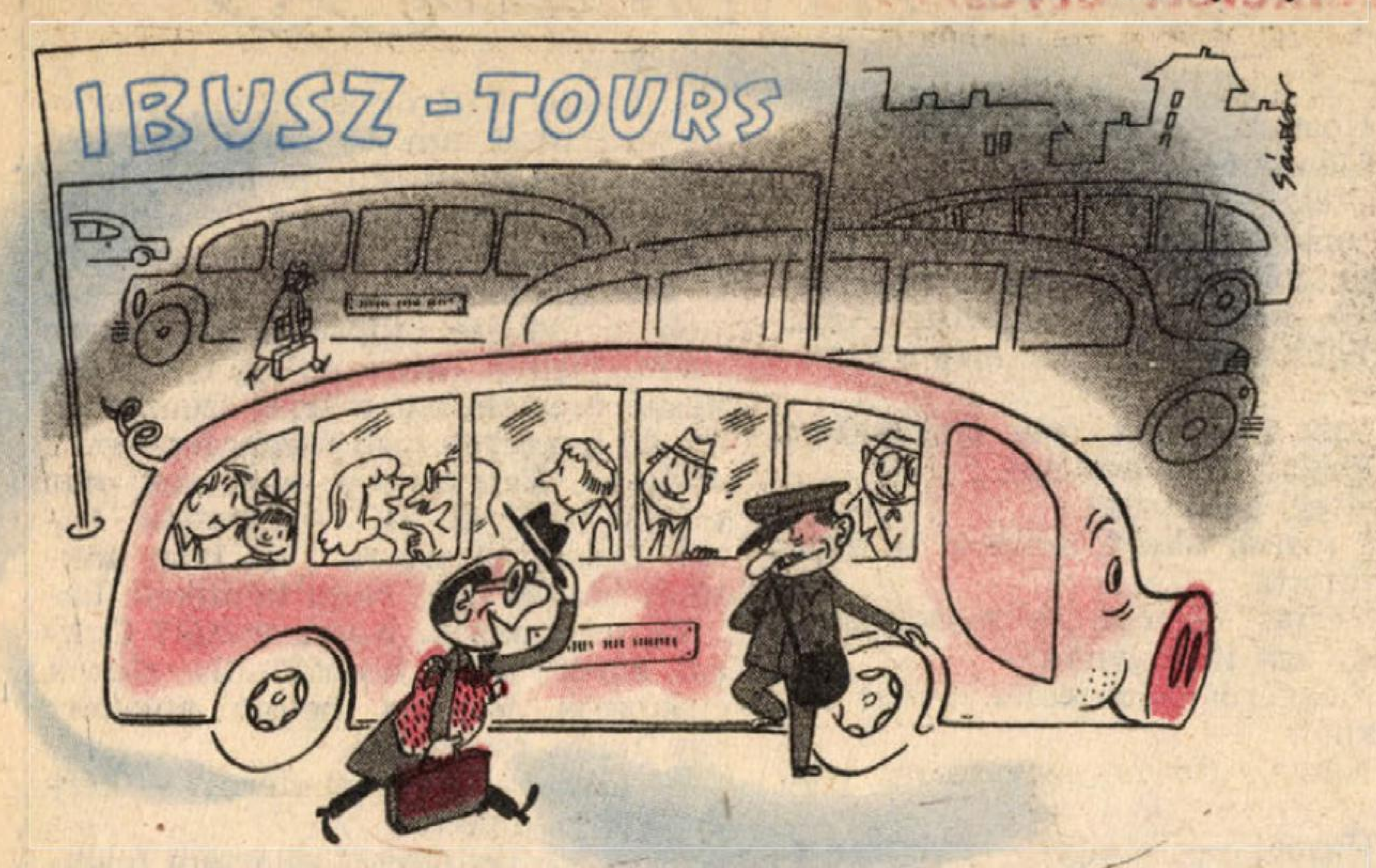
A sivatagban

Gerő Sándor rajza

Újszerű társaskirándulásokat szerveznek

Sándor Károly rajza

– Ez kérem az IBUSZ disznótoros társasutazása?

Kezeket fel!

– Egy kis türelmet, éppen váltás van . . .

A szerelem bolondja

Nem Jókai-hős . . . E romantikus nevet én adtam neki. Három napon át dolgom volt a Tanácsházán, ott láttam mindannyiszor a huzatos folyosón dideregni vékony kabátjában . . .

Egy hatalmas, sodronyos tábla előtt ácsorgott és égő szemmel silabizálta az anyakönyvvezetőségi hirdetéseket, amelyek közhírré teszik a jegyespárok nevét és személyi adatait.

Lázas buzgalommal olvasta a hirdetéseket, ágaskodott, hogy lássa a magasra kifüggesztetteket és leguggolt, hogy az alantlevőket is áttanulmányozhassa. Időnként gyors, kusza betűket vetett piszkos kis noteszába, szemében végtelen bánat és dacos tűz lobogott.

Íme: a „szerelem bolondja" — gondoltam romantikusan és megkonstruáltam a viharvert férfiú regényét: Arája hűtlenül elhagyta s ő beleőrült a csapásba. Most nap nap után eszelősen elzarándokol a Tanácsházra és nézi a sodronyos táblát, amelyre egykor az ő neve is ki volt függesztve a hűtelen hajadon neve mellett . . .

A harmadik napon megkérdeztem az egykedvűen pipázó portást, hogy ki ez az ember?

— Aki a hirdetési táblánál jegyez? . . . Címszerző kérem . . . — És miután látta, hogy nem értem, megmagyarázta:

— Kiírja a jegyesek nevét, címét és eladja a bérautófuvarozóknak, fényképészeknek, szóval olyanoknak, akik körleveleket szoktak küldeni a házasulandóknak . . . Harminc fillért kap egy címért. Egész jól keres . . .

Úgy látszik végleg kihalt a romantika.

Gyöngyi László

EGY HANG A MAGASBÓL

Toncz Tibor rajza

– Manci, mi már lefekszünk! A sparherden van a vacsorád! . . .

Tájnyelv

Vidéki tanácsházán van dolgom magánügyben s az ügyosztály előadójához éppen akkor nyitok be, amikor elmenőben az egyik ügyfél, Hatvanas gazda, szép szál legény lehetett valamikor, ma is kemény tartású. Búcsúzóul barátságosan kezel az előadóval és azt mondja:

— Hát köszönöm a hozzám való látszólagos jóindulatot.

No, ez kicsit erős — vélem magamban — ám az előadó a legmelegebb hangon válaszolja, hogy nagyon szívesen, András bácsi, jöjjön csak akármikor, ha valami gondja-baja van. S az ajtóból még integet is utána.

— Jó arcú honpolgár — mondom.

— Ez igen! — lelkesedik az előadó.

— Tréfás a szójárása — fűzöm tovább — úgy látom, szeret néha odacsípni.

— Kicsoda? — lepődik meg. — Az András bácsi? — Ó, dehogy! Tiszta szívű, talpig becsületes, nyílt, őszinte magyar. Nincs ennek egy ferde gondolata.

Most rajtam a csodálkozás sora:

— No és az a gúnyos megjegyzés a „látszólagos" jóindulatról?

Nagyot nevet az előadó és elmagyarázza, hogy az erre felé való öregek szeretik a beszédet megcirkalmazni és egészen mást értenek a „látszólagos"-on, mint mi. Pozitív értelemben használják. A látszólagos az ő nyelvükön azt jelenti, hogy látnivaló, szemmellátható jóindulat, azaz nyilvánvalóan, világosan látszó jóindulat.

Így egészen más. Újból tanultam valamit. Népünk nyelve fordulatokban, meglepetésekben kiapadhatatlan.

Előadom azután jövetelem célját.

Vakarja a fejét és azt mondja, tud róla, ismeri, többször áttanulmányozta az ügyet és mindent elkövetett az érdekemben. De, sajnos, nem rajta múlik és kérésemet — legnagyobb fájdalmára — nem teljesítheti...

Mit tehettem? Megköszöntem a hozzám való látszólagos jóindulatát.

Kisjó

Pedagógia

Hoztál intőt? — kérdezte az apa.

— Hoztam — felelte a fiú.

— Mennyit?

— Ötöt.

Az apa bólintott. Uralkodik magán, gondoltam. A gyerek is nyugodtan állt, nem mentegetőzött. Apja fia. Végül a gyerek törte meg a csendet:

— Apu, megyünk este cirkuszba?

— Megyünk, fiacskám.

— Kösz, apu, szia!

Már menni akart, amikor az apja megállította.

— Várjál — mondta mosolyogva — vagy ezt itthagynád?

És mogyorós tejcsokoládét vett elő a fiókból.

— Nesze, de ne egyszerre edd meg!

— Úgyse! — kiáltott vidáman a gyerek és elviharzott.

Nem szívesen szólok bele mások életébe, de egy fejcsóválást nem tudtam elnyomni.

— Mondd — kérdeztem óvatosan —, nem kényezteted el te egy kicsit ezt a gyereket?

Az apa fürkészve nézett rám.

— Hogy érted ezt?

Kissé bátrabban folytattam:

— Ne haragudj, de nagy marhaságot csinálsz. Meg akarod vigasztalni ezt a kis csibészt az intőkért? Mi lesz belőle, ha cirkuszt meg csokoládét kap az intőkért? Egyszer még nagy böjtje lesz ennek a majomszeretetnek. Majd még mind a ketten keservesen megbánjátok az elmulasztott pofonokat.

Az apa legyintett.

— Ki van próbálva, nem ér semmit sem. Ide hallgass. Azelőtt én is, mint minden sablonos apa az egész világon, megvertem a fiút, ha rossz fát tett a tűzre. Nem mehetett moziba, cirkuszba, nem mehetett ki játszani, nem kapott süteményt, ha intőt hozott. Kitérdepeltettem, megpofoztam, bezártam és olyan erkölcsi prédikációkat intéztem hozzá, hogy hozzájuk képest Kölcsey Parainesise merő pornográfia. Nem ért semmit. Ő rosszalkodott, én pofoztam. Mi ennek a jövője, töprengtem. Egyre unalmasabbá vált a dolog, egyre kevésbé éreztem azt a friss szenzációt, amely a gyerek első megpofozásakor eltöltött. Telt az idő, a gyerek már elmúlt tiz éves is és semmi hatás. Ekkor határoztam el, hogy taktikát változtatok. Nem büntetek, hanem jutalmazok. Rossz voltál? Cukrot kapsz! Intőt hoztál? Elviszlek a cirkuszba. Minden betört ablakért egy tábla csokoládé.

— Mit akartál ezzel elérni? — kérdeztem elképedve.

— A lelkiismeretét akartam felébreszteni. Hogy szálljon magába. Hogy kezdjen el tűnődni: én ezt a sok jóságot nem érdemlem meg, hiszen rossz vagyok, de megpróbálom legalább utólag kiérdemelni ezt a sok érdemtelen jutalmat. Azt akartam, hogy a megbocsátás, a szelídség keltse fel a jobbik énjét.

— És felkeltette?

— Nem. Tudniillik minden gyerek szeret cirkuszba menni, szereti a csokoládét, a süteményt, s még sok minden mást, amivel elhalmoztam. A gyerek mindent elkövetett, hogy elnyerje szeretetem minden látható és ehető jelét. Nem hibáztathatom, hogy olyan eszközökkel, olyan tettekkel igyekezett mindezt elnyerni, amelyek megállták a tapasztalat vizsgáját. Ez a csőd, gondolod magadban, mert nem ismered az én fiam féktelen, dacos természetét. A gyerek az évek folyamán érthetően megcsömörlött az olcsó sikerektől. Lázadó természetét egy ideig féken tartotta az édesség és a szórakozás, de aztán megunta, hogy minden tilos cselekedet nélkül élje le gyermekkora legszebb éveit. Át akart törni a konvenció, a legalitás korlátain, ki akarta tombolni engedetlen, zabolátlan hajlamait. Észrevettem például, hogy hazudik. Egy alkalommal azt hazudta, hogy három ablakot tört be. Megtudtam, hogy egyet sem tört be, de nem szóltam neki. Az iskolában is példásan viselkedett. Ennek ellenére, nem akarván lemaradni a jutalomról, különféle rablóhistóriákat talált ki. Titokban szorgalmasan kezdett tanulni, ma már ő az osztály legjobb tanulója, de ezt igyekszik eltitkolni előlem, én pedig úgy teszek, mintha nem tudnám. Mert azt akarom, hogy élelmes, furfangos, a jég hátán is megélő ember legyen belőle, nem valami tutyimutyi legény.

— És az intők? — kérdeztem csodálkozva.

Az apa vidáman legyintett.

— Ugyan! Ma délelőtt beszéltem az osztályfőnökével. Mindenből jelesre áll.

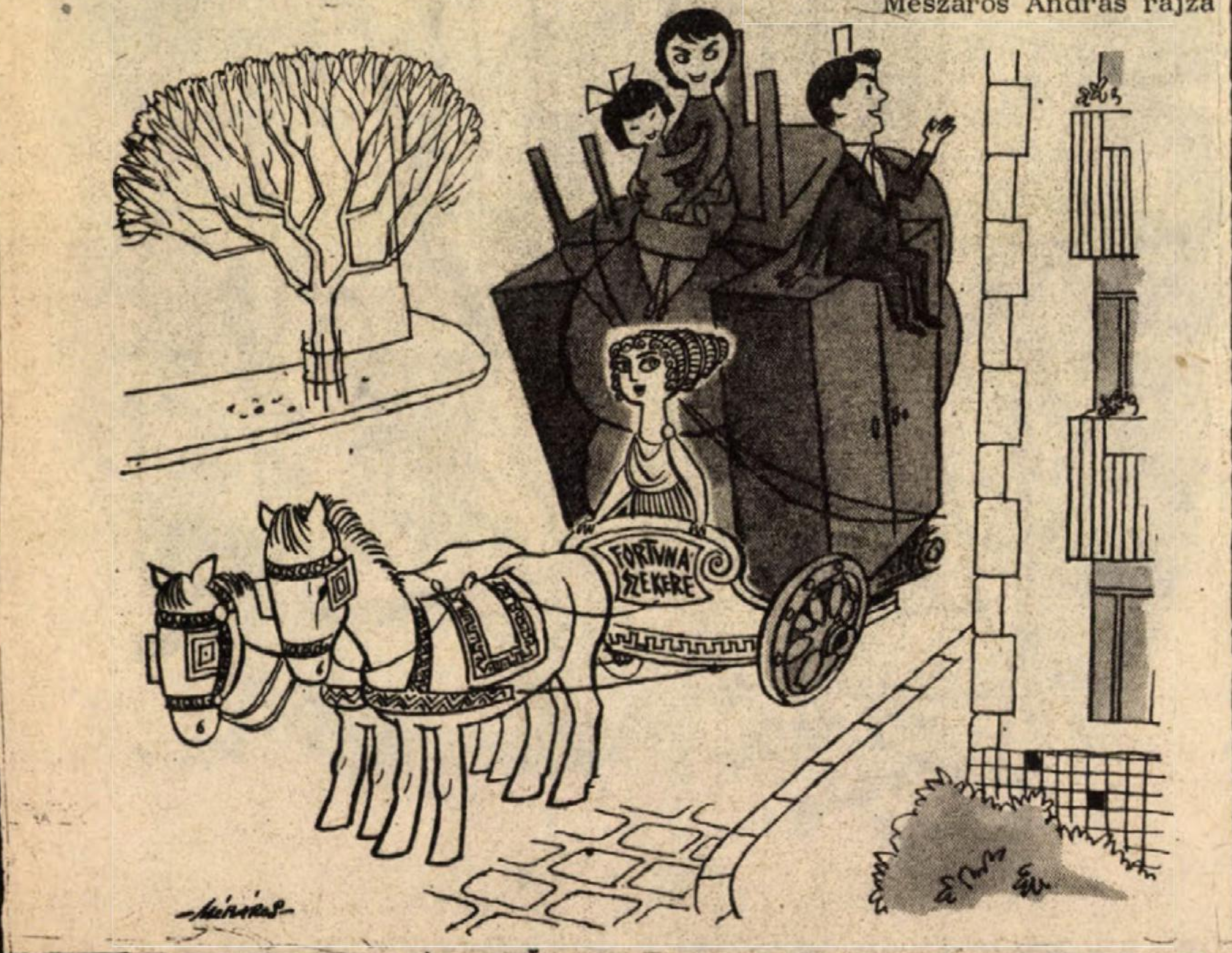
Felvette az asztalról az intőt és diadalmasan lobogtatta:

— Ez a csibész még sokra fogja vinni. Ide nézz! Intőt hamisított!

Feleki László

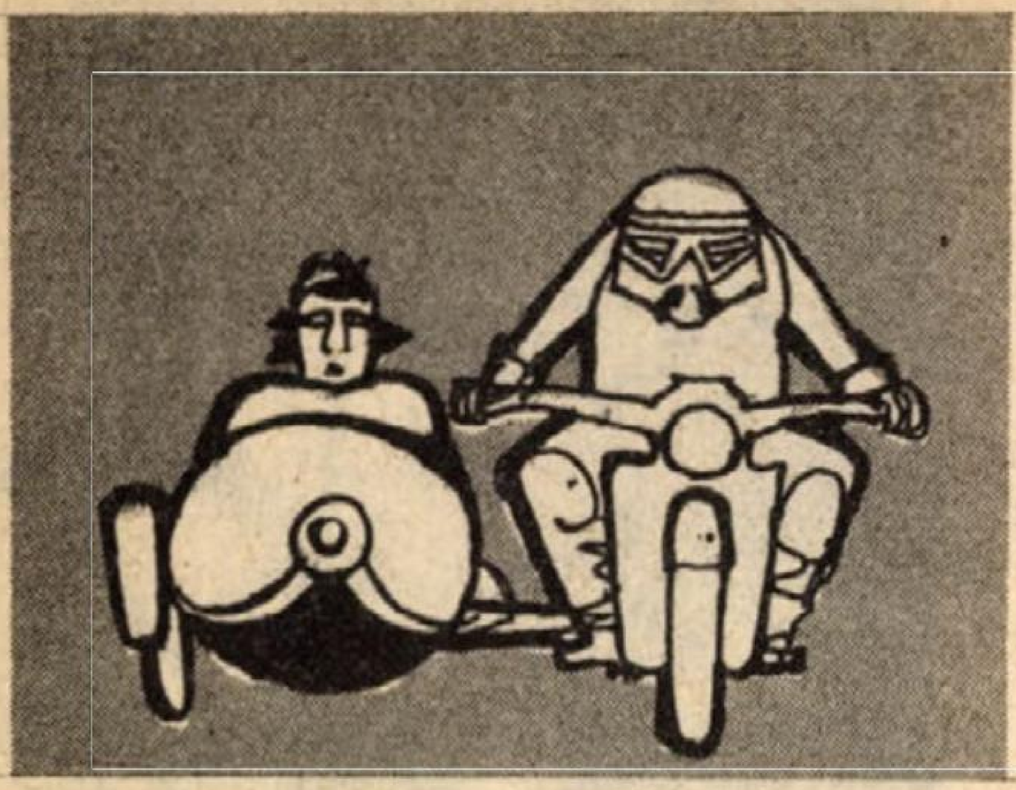
Új lakók érkeztek a Lottó-házba

Mészáros András rajza

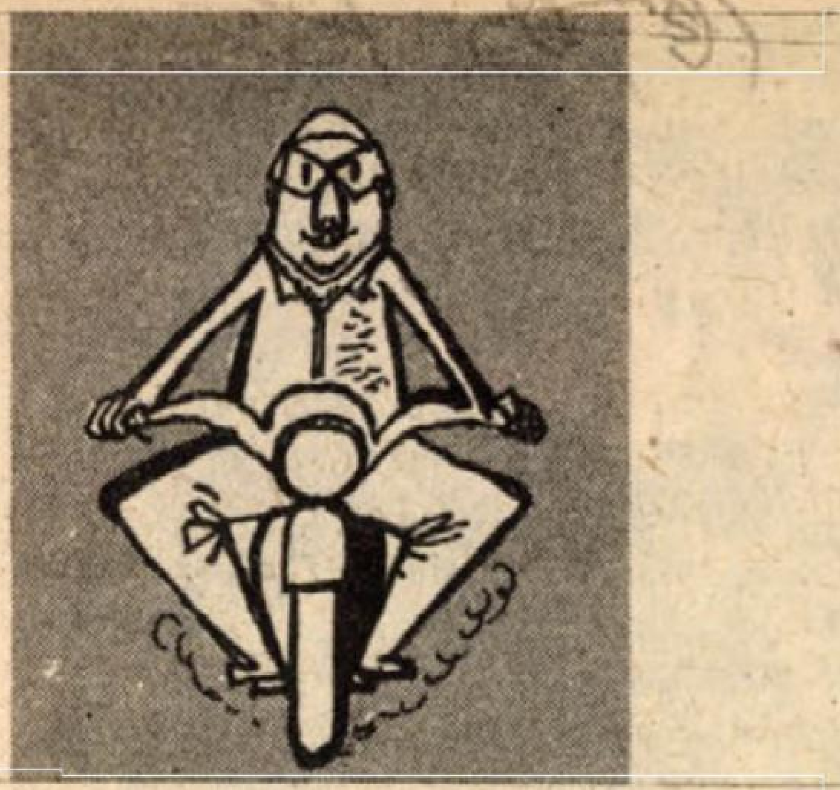

Családi állapot — motorkerékpárban elbeszélve

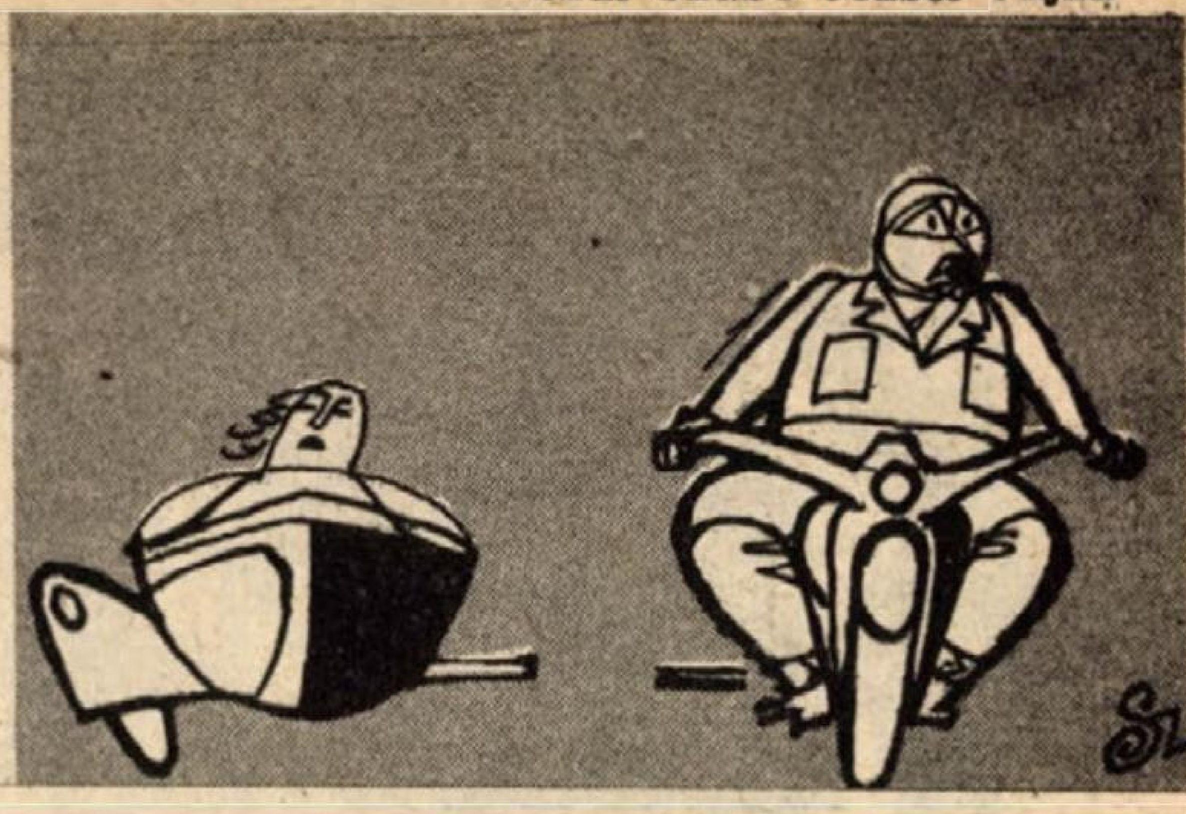
Szűr-Szabó József rajza

Nős

Nőtlen

Elvált

Beszélgetés a tükörrel

Te tarkafoltos kopott, vén betyár,
Mit játszogatsz, ijesztgetsz engemet?!
Az ember nem nézhet feléd se már,
Hogy lássam magam, azt sem engeded!

Ha fésülni akarnám dús hajam,
Egy kopasz tarkót vetítesz felém.
A két pofám sovány és hústalan.
Te vén svihák, hogy higyjem ezt el én?!

És azt, hogy szemem megtört, fénytelen,
Meg, hogy mindenütt ránc és szarkaláb.
Nem jó vicc ez, ne játssz így énvelem,
Ellenség tesz így, nem egy jóbarát!

Öreg vagy tükröm, meg kell vallani,
Milyen más voltál harminc év előtt,
Hol van már fényed, hol a hajdani?!
A nagy kor elvitte ifjú erőd.

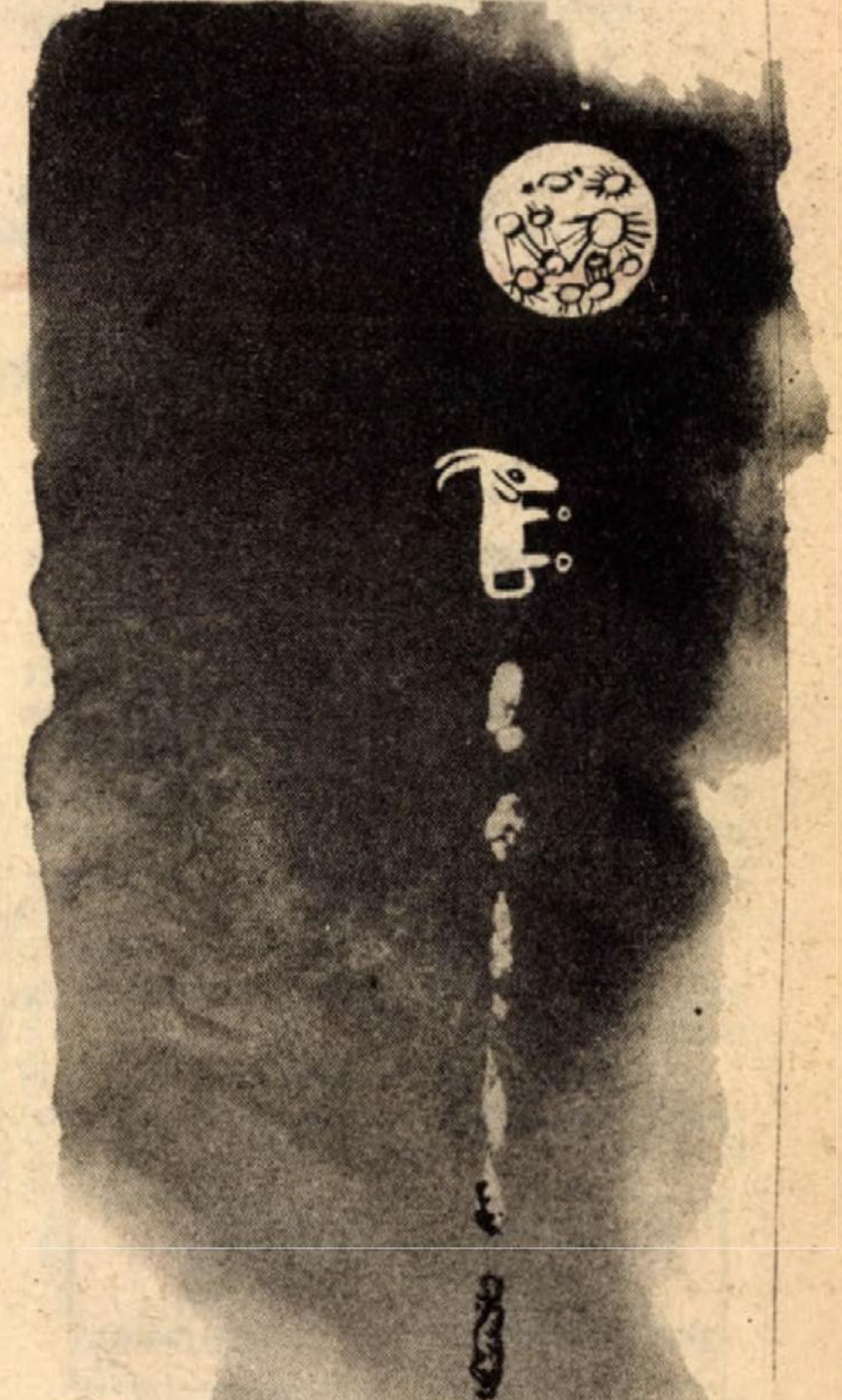
Húsz éves voltam mikor vettelek,
Ragyogva fénylett tőled kis szobám!
Megjegyzésim zokon ne essenek,
Hej, harminc év... bizony, bizony sok ám!

Bár harminc éve szolgálsz vén cseléd,
Mégsem szabadna bánnod így velem!
Elcsúfítani jó gazdád fejét!
Te vén svihák!... Te rossz... Te szívtelen!

Tudom, tudom, unod már itt magad,
Hiányzik ugye a sok kisleány!?
Az én szívem is fáj, majd megszakad,
Hogy egyik sem vár csókkal itt reám!

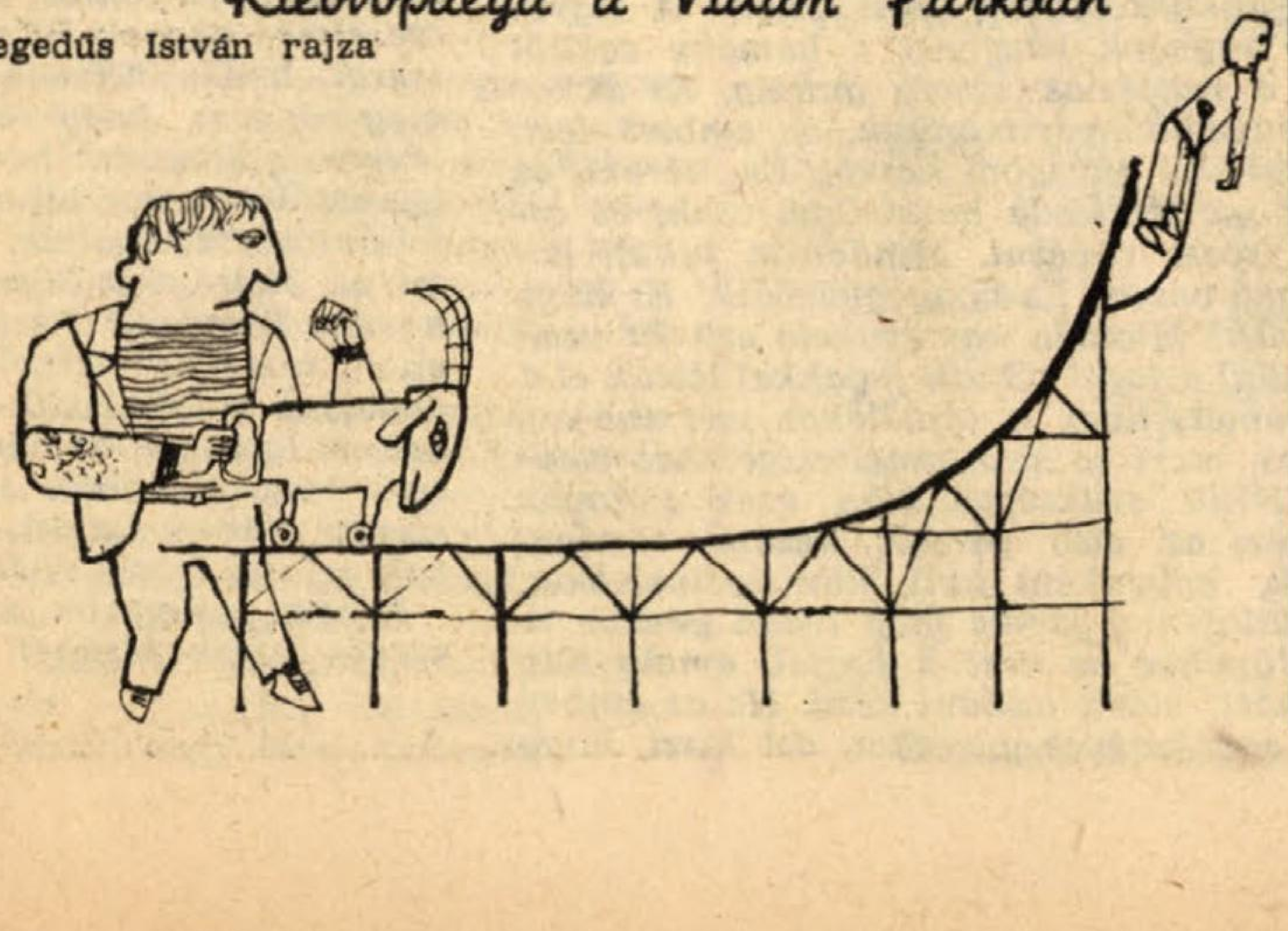
Te tarkafoltos, kedves, vén betyár,
Mégegyszer nézzünk hát farkasszemet.
Az én órám üt s nemsokára megáll
S jönnek kik néked jobban tetszenek!

Németh Gyula

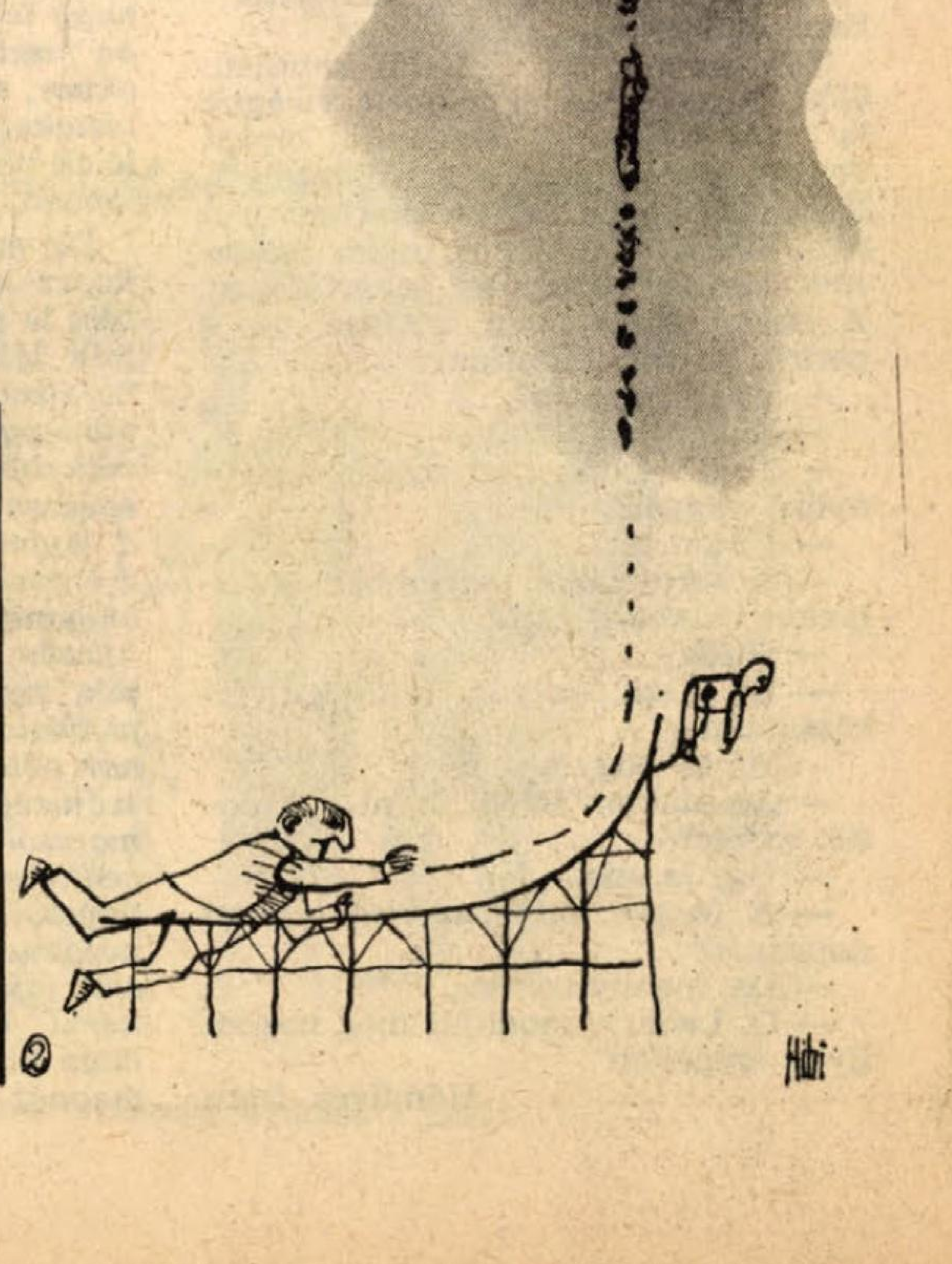

Kilövőpálya a Vidám Parkban

Hegedűs István rajza

1

2

Egy mozi előtt

Toncz Tibor rajza

– Mit szól hozzá, tíz éves az államosított magyar film.
– Bizonyisten nem néz ki annyinak . . .

Irány: a főváros!

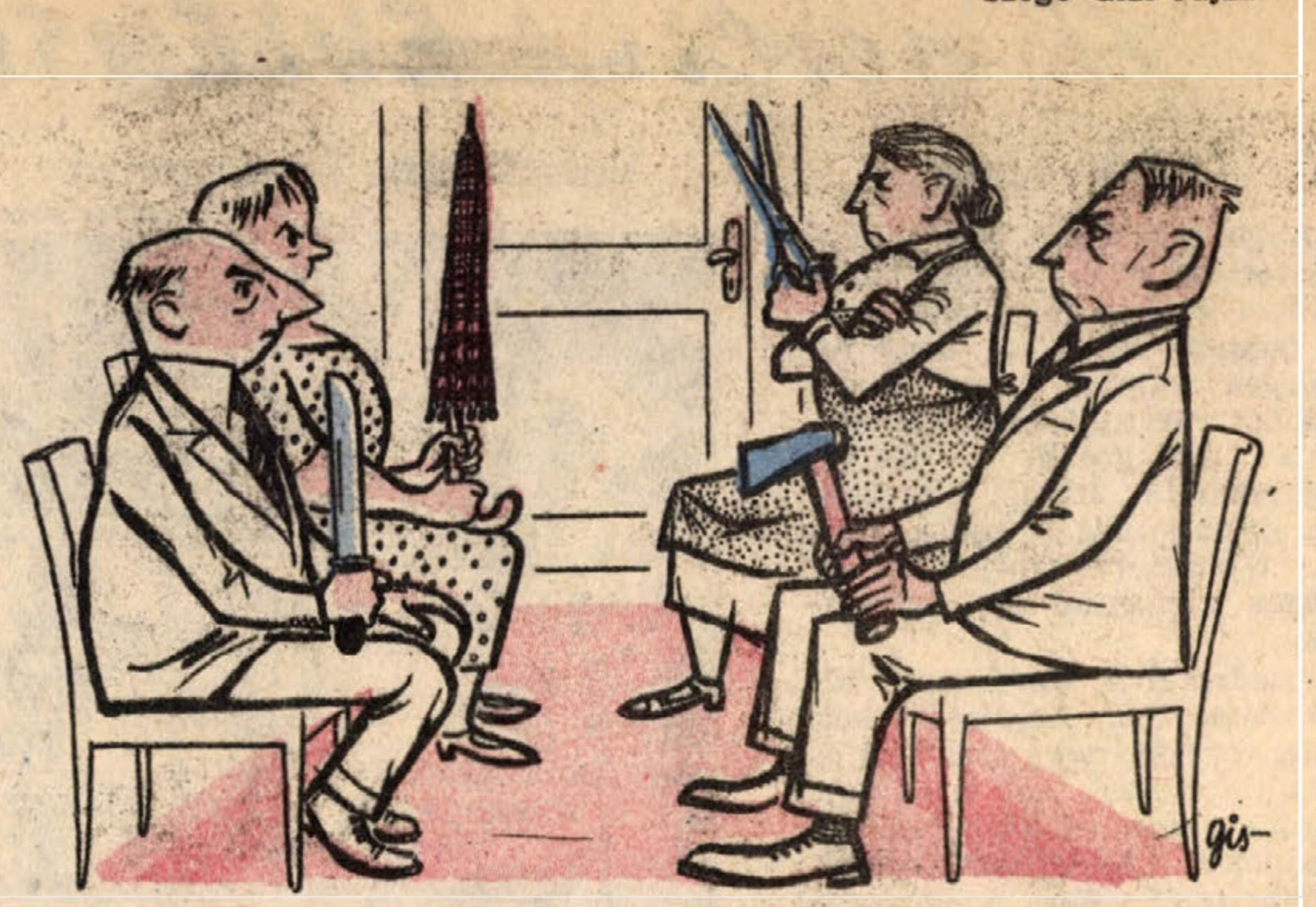
Szűr-Szabó József rajza

– Mit ír, remete apó?
– A nyugdíjazásomat kérem és felköltözöm a fiamhoz Pestre . . .

FŐBÉRLŐK ÉS ALBÉRLŐK

Szegő Gizi rajza

– Beszéljük meg hát végre a fürdőszoba közös használatát . . .

Szigeti történet

Este a Szigeten sétáltam. Nagy fák között hosszú kavicsos sétány padokkal. Minden padon ketten ültek. Amennyire a gyér világítás mellett kivettem — egy nő és egy férfi. De esküdni nem mertem volna rá. Néha a sziámi ikrekre kellett gondolnom, máskor másra. Orr alatt összenőtt fejek, elcserélődött végtagok és miegymás.

— No jó — mondom magamnak — színtiszta irigység beszél belőled. És mentem tovább.

A nagy virágágyás előtt fehér burás lámpa éppen egy földbeszúrt táblára világít. A táblán ez áll:

„Virágok leszedése, növények csonkítása pénzbüntetést von maga után."

Erre leültem.

Von maga után . . . Lelki szemeim előtt megjelentek a letépett virágok és megcsonkított növények, amint vonták maguk után a pénzbüntetést. Háromszakaszos verset akartam írni róla, ölelkező rímekkel, mikor ihletemet hangos párbeszéd zavarta meg. A bokor túlsó felén sötétbe vesző padról ezeket hallottam:

— Laci, szeretsz? . . .

— Meghiszem azt.

— Tényleg azt hiszed, hogy gyönyörű vagyok? . . .

— Uhüm.

— A szemeim a legszebbek, amelyeket valaha is láttál? . . .

— Bizony.

— És a szám olyan, mint a nyíló rózsabimbó? . . .

— Mi az hogy!

— Az alakom isteni, mint egy antik szoboré? . . .

— Úgy is van.

— A hajam, mint az első tavaszi napsugár? . . .

— De mennyire.

— Ó, Laci . . . mondjál még nekem ilyen szépeket!

Kőmüves Imre

PANASZ

T. Világigazgatóság!

Mindenekelőtt megelégedésemet fejezem ki, hogy végre Önök is bevezették a panaszkönyvet. Éppen ideje volt. Már tűrhetetlen volt az az állapot, hogy cipőboltban, vendéglőben vagy csemegeboltban, mindenütt beírhatta az ember a panaszát az erre a célra rendelt könyvbe, csak éppen az egész élettel kapcsolatos reklamációit nem továbbíthatta illetékes helyre. Most megragadom az alkalmat, hogy felhívjam figyelmüket néhány apró hiányosságra, az Önök által igazgatott üzemmel kapcsolatban.

Annak idején Önök kiutaltak nekem egy testet. Ez a test, kérem, a legrosszabb anyagból készült. Most nem beszélek arról, hogy teljesen ésszerűtlenül lespóroltak az anyagból és túlkicsire, túlvékonyra szabták. De ebbe a kicsike testbe, merő slendriánságból túl nagy lelket szorítottak, és ez belülről állandóan feszíti az amúgy is silány anyagot. Ugyanakkor, tudomásom van arról, hogy igen nagy testeket is utaltak ki, amikben egészen picike lélek van, csak úgy lötyög benne. Nem lehetne jobban vigyázni az elosztásnál?

De más kifogásaim is vannak a testemmel kapcsolatban. A múltkor például rosszul léptem le a járdáról és eltört a bokacsontom. Miféle lábat szállítottak Önök, kérem szépen? Ez tiszta selejt. Szabad ilyesminek előfordulnia egy akkora cégnél, mint Önök? A legremekebb anyagok léteznek, a kemény acéltól egészen a rugalmas, szívós gumiig. És akkor a legfontosabb gyártmányuk, az emberi test, a legvacakabb anyagból készül. Én, kérem, az enyémet pár évtizede használom csak, és esküszöm, rossz ránézni. Mindenütt fakul, kopik, színét veszti. És hogy gyűrődik! És hogy piszkolódik! Micsoda konstrukció ez? Itt vannak például a fogak. Önök fogakkal látták el a szájüregemet, hogy a táplálékot szét tudjam morzsolni, mert ez az üzemeltetésemhez elengedhetetlenül szükséges. Nos, ezek a fogak úgyszólván az első perctől kezdve romlani kezdenek, egyenként kell kihúzigálni őket, ami fájdalommal jár és még hozzá pénzbe is kerül. Ugyanez az eset a hajjal, amely alig hogy kinőtt, máris hullani kezd. Ha az ember megnéz egy kétéves gyereket, azt hiszi, hogy a legprímább anyagból készült. Eltelik negyven-ötven év és rá sem lehet ismerni. De még jó, ha ennyi ideig eltart. Nem tudom, ki felelős ezért, de kérem, szíveskedjenek az ügyet alaposan kivizsgálni. Ezen biztosan keres valaki, az nem vitás.

Felhívom továbbá figyelmüket arra is, hogy a rendelkezésemre bocsájtott selejtes test állandó bántalmaknak van kitéve, amiket ugyancsak t. üzemük állít elő. Itt van pl. az időjárás, amire szerintem semmi szükség nincsen. Miért kell télen vacognom és nyáron izzadnom, és miért fúj a szél, könyörgök, amikor az csak kellemetlen és semmi értelme sincs? Aztán van víz, amibe bele lehet fulladni és van tűz, amibe meg lehet égni. Miért van szükség például tűzre? Csak azért, hogy értelme legyen a tűzoltóságnak? Nagyon is átlátszó trükkök ezek. Sürgős intézkedést kérek!

Általában, kívánatos lenne, ha kissé racionalizálnák túlkomplikált üzemüket, ahol nem tudja a jobbkéz, mit csinál a bal. Önök létrehoznak embereket, akiket megcsíphetnek a szúnyogok, akiket agyoncsaphatnak az emberek. Mi értelme van ennek? Ki keres ezen? Mert hogy valaki keres rajta, az biztos. Azonnali vizsgálatot kérek.

Végül hadd mondjam el egy konkrét panaszomat. Nem fontos, de jellemző. Másfél éve szerelmes vagyok Bözsikébe, de ő nem engem szeret, hanem Tivadart. Önök úgy alkottak meg engem, hogy bizonyosfajta, másnemű lény megpillantása bennem indulatokat és vágyakat ébresszen, amelyek végső soron az élet folytatását szolgálják. De hogyan folytassam én az életet, ha Bözsike nem engem szeret, hanem Tivadart? Persze, fel lehetne hozni ez ellen, hogy az életnek mindegy, Bözsike Tivadarral gondoskodik-e a folytatásról, vagy velem. Igen ám, de Tivadar nem Bözsikét szereti, hanem Jucikát és Jucika nem Tivadart szereti, hanem Lajost, és így tovább. Van ennek valami értelme? Semmi.

Kérem panaszaim azonnali kivizsgálását és sürgős intézkedésüket.

Gádor Béla
Földgolyó

A humor KÖNYVÉBŐL

GEORG WEBER, a híres német történész, II. Vilmos német császárnak volt a nevelője. Egy alkalommal megkérdezte a kis herceget:

— Királyi fenséged, lenne oly kegyes arra méltatni, hogy megmondaná, melyik évben fejeződött be a harmincéves háború?

Vilmos herceg sokáig gondolkodott, majd habozva mondta:

— 1643-ban.

— A harmincéves háború valóban öt évvel később 1648-ban fejeződött be — mondta a tanár. — De amennyire csodálatos királyi fenséged válasza, annyira elárulja égő hazaszeretetét, mert az országnak valóban jobb lett volna, ha a borzalmas háború öt évvel előbb fejeződött volna be!

KARL STURM, a híres svájci matematikus, a párizsi egyetem tanára, rendkívül szerény ember volt. Amikor egyszer egyetemi előadásai alatt elérkezett az általa feltalált tétel tárgyalásához, habozott, elpirult, majd így szólt:

— Most tárgyalni fogjuk azt a tételt, melynek nevét szerencsém van viselni . . .

BENCZUR GYULÁT, a nagy magyar festőművészt, arra kérte két tehetséges növendéke, járjon közbe érdekükben, hogy Triesztbe utazhassanak, ahol érdekes képeket festhetnének. Benczur megígérte közbenjárását, aztán elkezdett a saját trieszti emlékeiről mesélni a két fiatal piktornak.

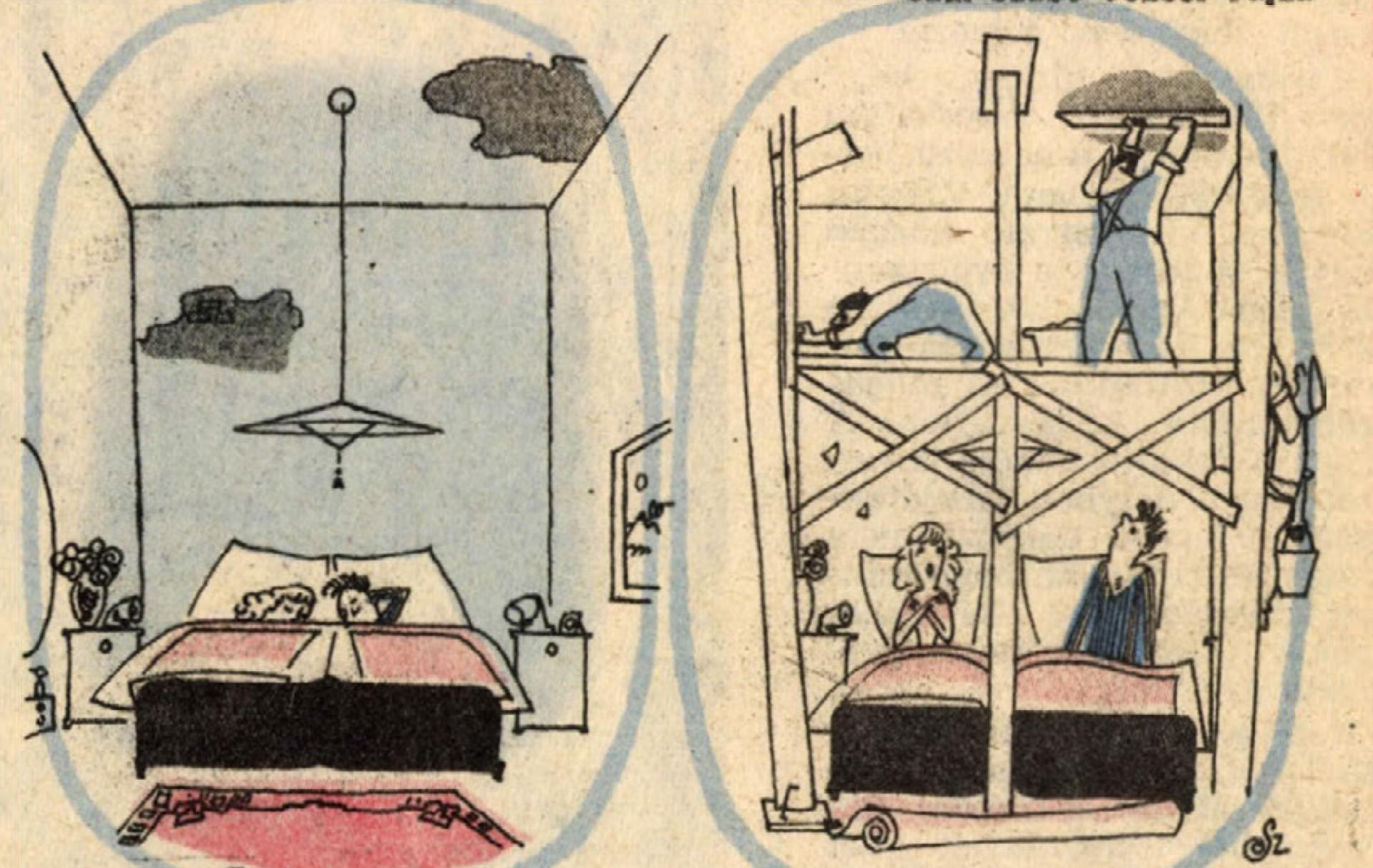
— No, fiúk — szólt hozzájuk — ha Triesztbe érkeztek, okvetlen keressétek fel az „Anker"-t, ahol nagyon szép kiszolgáló lányokat láttam.

— Hát mikor volt ott, Mester? — kérdezte az egyik növendék.

— Mikor is voltam ott? — tűnődött Benczur. — Hm, hm, hát bizony lehet már annak vagy ötven esztendeje.

A gyors renoválás teteje

Szűr-Szabó József rajza

Este — Reggel

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

– Várj, most én folytatom, te mindig elrontod a poént . . .

A berlini EULENSPIEGELBŐL

Újítók sorsa

August Friedrichnek, a Fehérneműgyár dolgozójának munka közben nagyszerű ötlete támadt. Kisütötte, hogy felesleges minden ingre nyolc gombot varrni, tökéletesen elegendő hét gomb is. Kettős megtakarítás, hiszen a nyolcadik gomblyukat se kell kivarrni. Újításáért megdicsérték, magas prémiummal jutalmazták.

Friedrichből csakhamar híres ember lett. Az újságcikkek magasztalták nagy érdemeit és megállapították: sok ilyen dolgozóra volna szüksége az országnak. Összevissza írtak mindenfélét, csak arról hallgattak nagy bölcsen, hogy tulajdonképpen ez a kiváló férfiú mit is csinált. Így aztán nem csoda, hogy a Disznózsír-Bodorító Vállalat dolgozói tömeggyűlésen határozták el, hogy a Friedrich-féle módszer szerint óhajtanak dolgozni.

Ugyanekkor történt, hogy egy thüringiai városkában Kurt Lehmann, a helybeli Felső- és Alsófehérnemű Vállalat dolgozója ingvarrás közben nagyon sietett és a nyolcgombos ingre csak hét gombot varrt fel. Észrevették, megdicsérték, kitüntették és magas prémiumban részesítették. A rádió és a sajtó hűhója következtében a helybeli Tűzijátékgyártó Vállalat dolgozói díszülésen mondták ki, hogy minden pirotechnikai készítményüket Lehmann-módszerrel fogják gyártani.

Nem akarunk hosszadalmasak lenni, de Mecklenburgban Gottlieb Minze szabóinas hanyagságból ugyancsak hét gombot varrt fel nyolc helyett, élmunkás lett és magas kitüntetést kapott. Az ünnepség után a mecklenburgi parasztok kimondták: ezután a silózást Minze-módszerrel végzik.

Nemsokára Berlinben megtartották az újítók és a módszeres dolgozók nemzeti kongresszusát. Mind a három újító megjelent az ünnepségen. Itt hallottak először egymásról. Előbb vita támadt közöttük az elsőségért, majd a nézeteltérés tettlegességgé fajult. Lehmann és Minze plagizátornak nevezte Friedrichet, és olyan súlyos szemrehányásokkal illette, hogy a hétgombos ing első számú feltalálóját idegösszeomlással kórházba kellett szállítani. Fájdalmát csökkentette a látvány, amely a kórház homlokzatáról tárult szemei elé. Hatalmas transzparens hirdette: „BETEGEINKET AZ AUGUST FRIEDRICH MÓDSZER SZERINT KEZELJÜK".

Renate Holland-Moritz

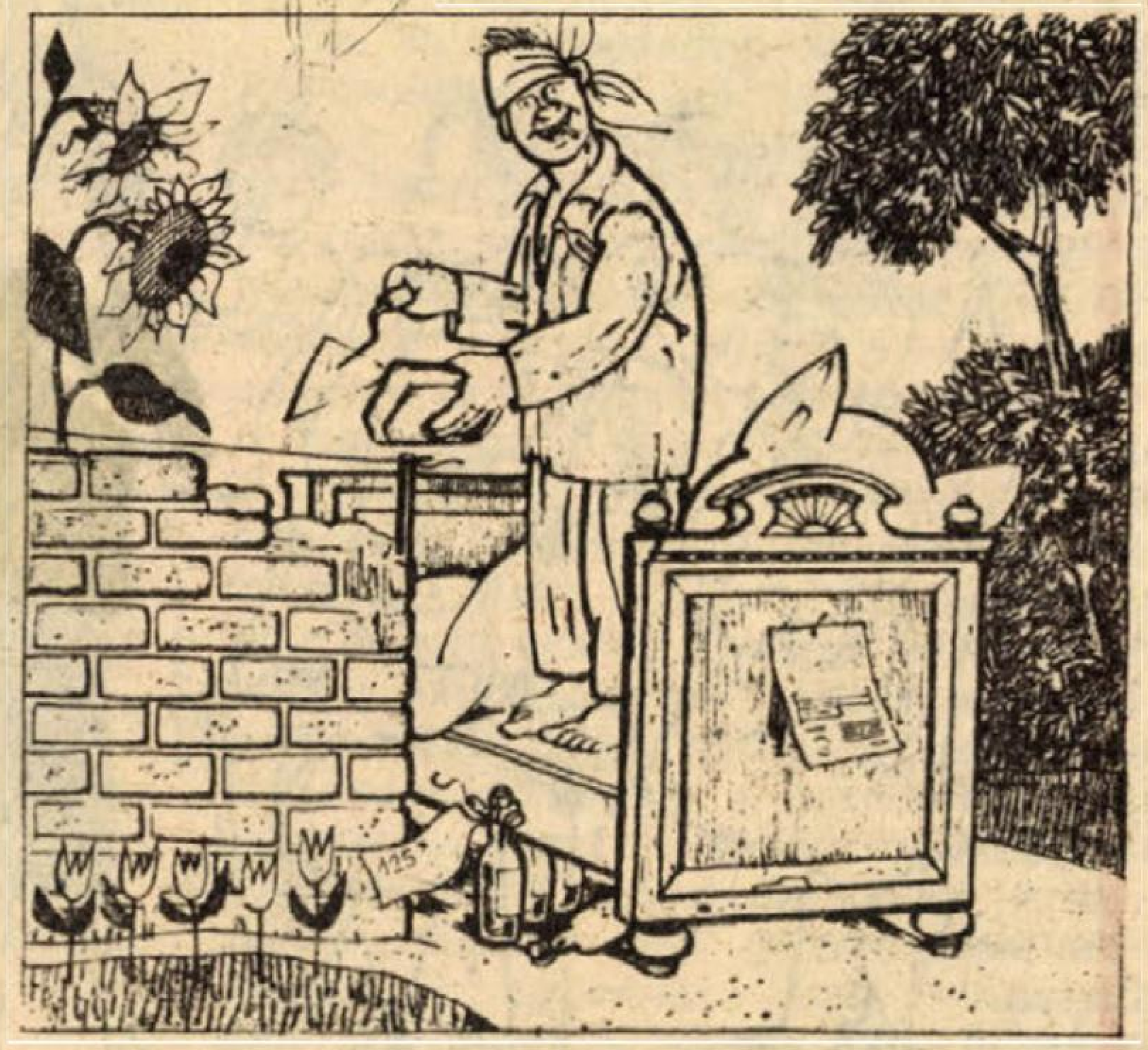
Amerikaiak Libanonban

(Kurt ... rajza)

– Az az érzésem, hogy mi itt nem fogunk eltölteni 1001 éjszakát...

A szimuláns

– Ha már betegnek írt ki az orvos, legalább felépítem a házamhoz ezt a kis verandát...

JÓÉTVÁGYAT...

Férj (Reggeli közben felolvas feleségének az újságból): — Az atomhalál nem ismer frontokat. Gyilkos ereje világvárosokat nyelhet el másodpercek alatt.

Feleség: Borzasztó! *(Vajat ken a kiflijére.)*

Férj: Igen. Szörnyű halál lehet!

Feleség: Rémes... Kell még kávé?

Férj: Kérek. *(Tovább olvas.)* Nagy ég!

Feleség: Mi az?

Férj: Egy repülőgép lezuhant — negyven ember elpusztult. Porrá égtek.

Feleség (Cukrot tesz a nyelvére és kortyolgatja a kávéját): Rettenetes! Negyven ember?

Férj: Igen.

Feleség: Én mondom neked, fel nem ülnék repülőgépre semmi pénzért...

Férj: Miért? A földön kevés szerencsétlenség történik? Gondolj csak az autóbalesetekre.

Feleség: Igaz, utóbbi időben elszaporodtak. Emlékszel arra a színészre, hogy is hívták?

Férj (Eszik): Igen, tudom, ott történt, na, izénél...

Feleség: Koponyatörést szenvedett és a tüdeje is megsérült. Vajon felépül valaha?

Férj: Nem hiszem. De manapság nem is kell autón menni ahhoz, hogy szerencsétlenség érje az embert. Ha elgondolom, mi minden történhet... Hallgasd csak, mit ír az újság. Egy fiatalkorú fiú megölt és kirabolt egy nyugdíjast.

Feleség: Hajmeresztő! Milyen romlott a világ.

Férj: Kalapáccsal verte fejbe.

Feleség: Fricinél láttam a múltkor egy detektívregényt. Rémséges rablógyilkosságokról szólt.

Férj: Hisz az ilyen regényeket betiltották nálunk! *(Egy légy után kapkod.)* Átkozott bestia!

Feleség: Egy barátjától kapta kölcsön. *(Megken egy újabb kiflit.)* Ha jönne egy atombomba, mind a levegőbe repülnénk. Talán nem is volna a legrosszabb halál.

Férj: Semmi kedvem kipróbálni.

Feleség: Hát azt gondolod, nekem van? De ha az efféle koponyatörésekre gondolok...

Férj: Az ördög vigye el! *(Csapkod az újsággal.)*

Feleség: Mi bajod?

Férj: Végre megvan! Ez a nyomorult légy hol az orromra, hol a kiflimre szállt. De most megöltem.

Feleség: Pfuj!

Férj (Lesepri a legyet az asztalról): Csak egy pici folt maradt az abroszon.

Feleség: Pfuj, pfuj, hagyd abba. *(Ledobja a kiflijét a tányérra.)* Nagyon jól tudod, Brunó, hogy nem tűröm az asztalnál az ilyen gusztustalan dolgokat! Egész elment az étvágyam, még a gyomrom is felfordult. Hozz gyorsan egy kis konyakot, de a jobbikból!...

Annelore Weimer

Fordította Szirmai Marianne

LAKODALOM A TSZ-BEN

Szegő Gizi rajza

– Tudja, sógor, harminc vendéggel többen jöttek, mint ahogy számoltuk...

Falusi jelentés

Kunság

A Rákóczi TSZ elnöke hirtelen haragú ember. A tagság is igen heves vérmérsékletű. Az ünnepi közgyűlésen, ahol az őszi munkák ügymenetét tárgyalták, meghívott vendégek is jelen voltak: a megyei tanács mezőgazdasági osztályáról és a járási tanácstól. Az elnöki beszámolót vita követte, nem is akármilyen. A tagok egyet-mást szemére olvastak az elnöknek, az elnök a tagságnak és egyre hangosabb lett a gyűlés. Végül is az elnök kijött a sodrából és így kiáltott a tagságra:

— De azt a hétszerhétszentséges mindenét ennek a társaságnak!

Majd bocsánatkérően, szabadkozva a vendégek felé:

— Kivéve a megyétől és a járástól kiküldött elvtársakat!...

Gyöngyös

Miskolcra menet, betértem kávézni a gyöngyösi eszpresszóba. A pultnál kendős asszony állt, hátán puttony, tele szőlővel, nyilván piacra igyekezett. Duplát kért. Együtt főzték az enyémmel. A kisasszony elénk tette a kávét, a néni belepottyantotta mind a négy kis cukrot, kavarta, csücsörítve ízelgette, majd roszszallólag összehúzta szemét, s a fejét ingatva így szólt:

— Nágyon gyenge! Átpártolok á másik presszóbá...

Gyöngyösvidék

B. I. gazda meghívta pesti rokonait szüretre. Forrt a bor, B. I. pedig nemcsak őszidőben öblögette a torkát, hanem mindig, ha valami különös oka volt rá. Vagy azért, mert szomjas volt, vagy hogy megjöjjön az étvágya, vagy mert dolga volt és kellett az erő, vagy mert nem volt dolga és ilyenkor különösen jólesett. Hanem szüretkor aztán minden oka megvolt rá, vigyázott is, hogy megelőzze a szomjúságot. Egyik estére aztán szépen, harmatgyengén elterült a szőlőben és szundikált. Odament hozzá az asszony:

— Áz Isten szerelmére, ébredj már fel, még meglátnák á vendégek, mit gondolnák rólád, hogy ilyen részeg vágy!!

B. I. fektében válaszolt:

— Csák hádd lássák. Legálább láthássák, hogy milyen erős borom ván!

Sz. P.

Megszokta, hogy sztár legyen

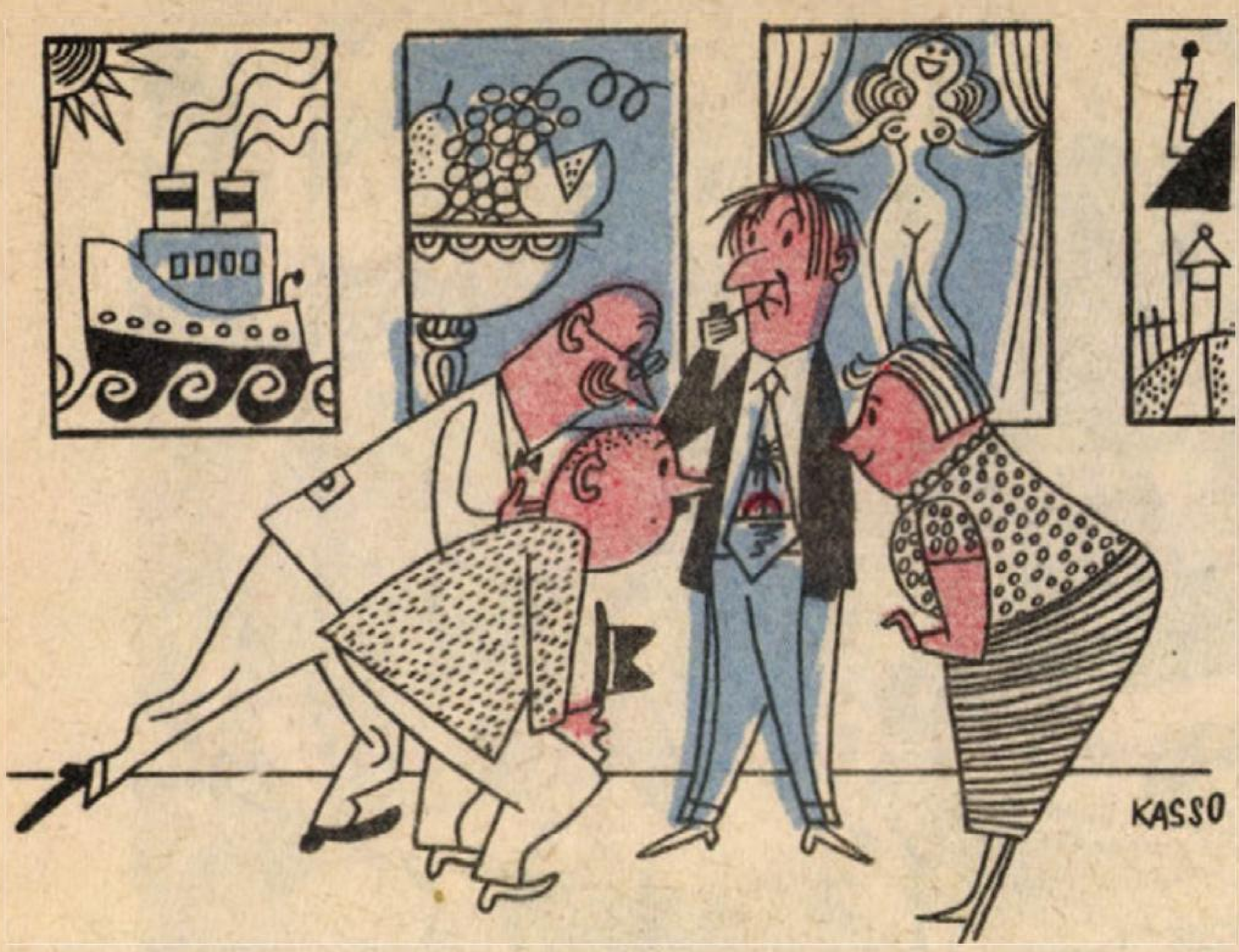
Várnai György rajza

– Nyáron jeges voltam, most télire pedig ebbe a bérházba szerződtem kazánfűtőnek...

A tárlat szenzációja

Kasso rajza

Párizsban szép a nyár...

...üvölti a rádió reggeltől estig, s emiatt Pesten a másik három évszak is kezd kibírhatatlan lenni. Mert a dal arról szól, hogy ezt a dalt állandóan játsszák, és ez elviselhetetlen. És ezt a dalt a rádió azért játssza állandóan, hogy tudtára adja a hallgatóknak, hogyha ezt a dalt állandóan játsszák, akkor ez elviselhetetlen. És így már mindenki meggyőződött arról, mennyire elviselhetetlen, ha állandóan játsszák azt a dalt, amely dal azt danolja, hogy mennyire elviselhetetlen az, ha ezt a dalt állandóan játsszák. És mivel már mindenki unja az egészet, fogok írni egy dalt, amelyben eldanolom, hogy a rádió állandóan játszik egy dalt, amely azt danolja, hogy mennyire elviselhetetlen az, ha ezt a dalt állandóan játsszák, és hogy ez elviselhetetlen. És ahogy én a rádiót ismerem, állandóan fogja játszani ezt a dalt is, amelyik dal azt danolja, hogy elviselhetetlen, hogy a rádió állandóan játszik egy dalt, amelyik dal azt danolja, hogy elviselhetetlen, hogy állandóan játszanak egy dalt. És ha már ezt a dalt is mindenki évek óta unja már, fogok írni egy másik dalt, amelyet a rádió szintén állandóan fog játszani, és ez a dal eldanolja majd, hogy elviselhetetlen, hogy a rádió állandóan játszik egy dalt, amelyik dal azt danolja, hogy elviselhetetlen, hogy a rádió állandóan játszik egy dalt, amelyik azt danolja, hogy elviselhetetlen, hogy állandóan... Segítség!... Hisz ez a őrület éjszakája!... Kérek egy vizesborogatást...

(na)

Itt az ősz...

Toncz Tibor rajza

Kaland a buszon

Az ellenőr a Roosevelt téren lépett föl. Középtermetű szőke férfi. Kéri a jegyeket. Köszönöm — mondja és azonnal hozzáteszi — Kelemen László. S ez így megy csaknem minden utasnál.

Hát ez meg mi?! Miért kell az ellenőrnek bemutatkozni?

Magától biztosan nem tenné. Világos, hogy utasítást kapott rá. Nohát, milyen intézkedés ez? Neki talán bemutatkoznak az utasok?!

Miközben zsörtölődöm magamban az ellenőr szorgalmasan mondja:

— Köszönöm, Kelemen László. Vagy úgy hogy: Kelemen László, köszönöm.

Már ez a köszönöm is felháborító — tüzeskedem tovább. Miért kell megköszönnie, hogy az utas kegyeskedik felmutatni a jegyét?

Forr a méreg bennem, mikor lelépek az autóbuszról. S másnap, csakhogy újra bosszankodjam, megint jön Kelemen László az ellenőr. Megismétlődik a tegnapi jelenet.

Megszólítom.

— Mondja Kelemen kartárs, miért kell magának bemutatkoznia? — kérdem bizonytalan hangon.

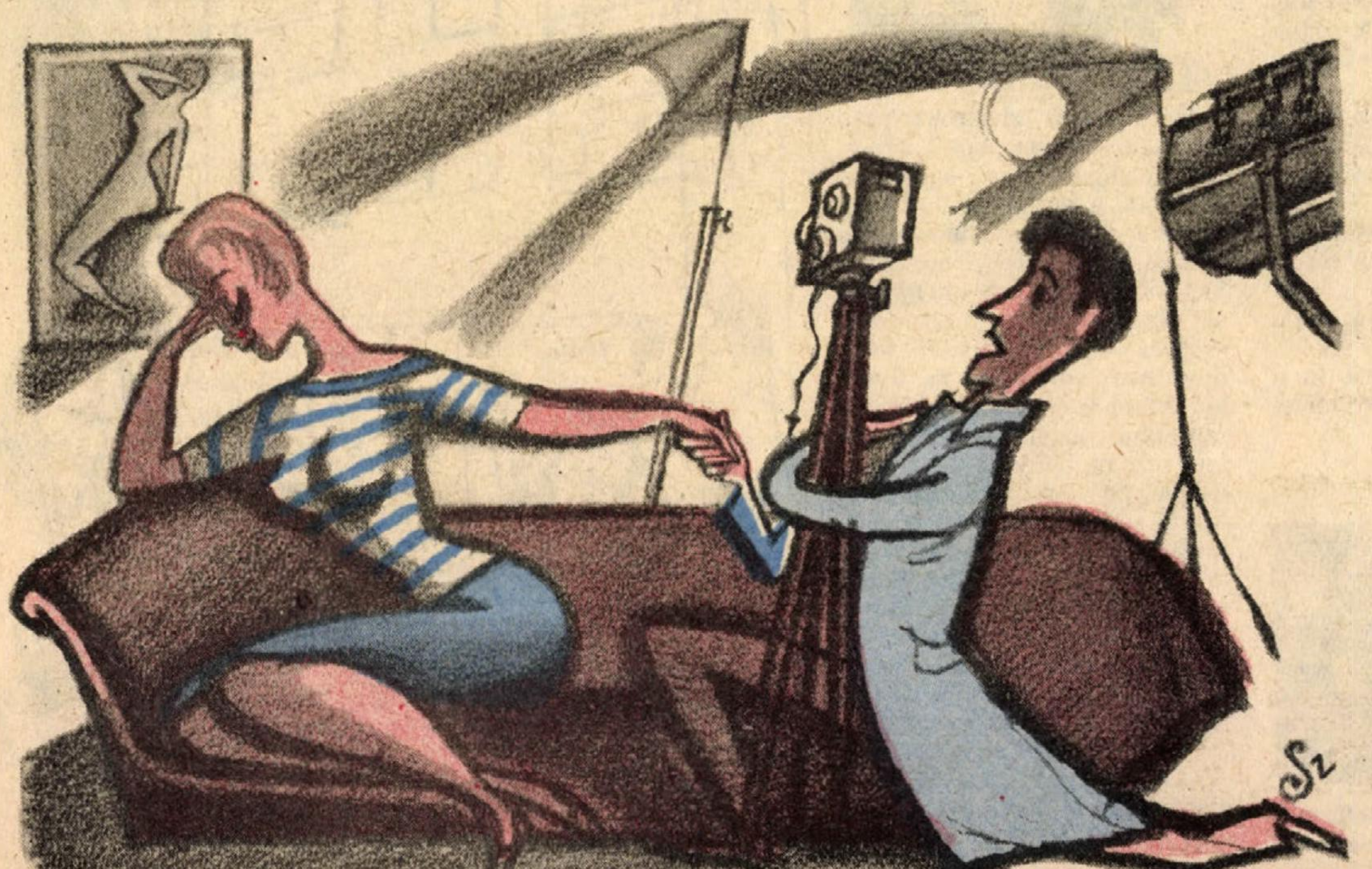
Az ellenőr arca felderül.

— Bemutatkozni éppen nem kell. Egyébként Kovács a nevem. Kelemen László utca a vonalhatár, a forintos jegy addig érvényes.

Z. L.

Fotóművészeti kiállítás előtt

Szűr-Szabó József rajza

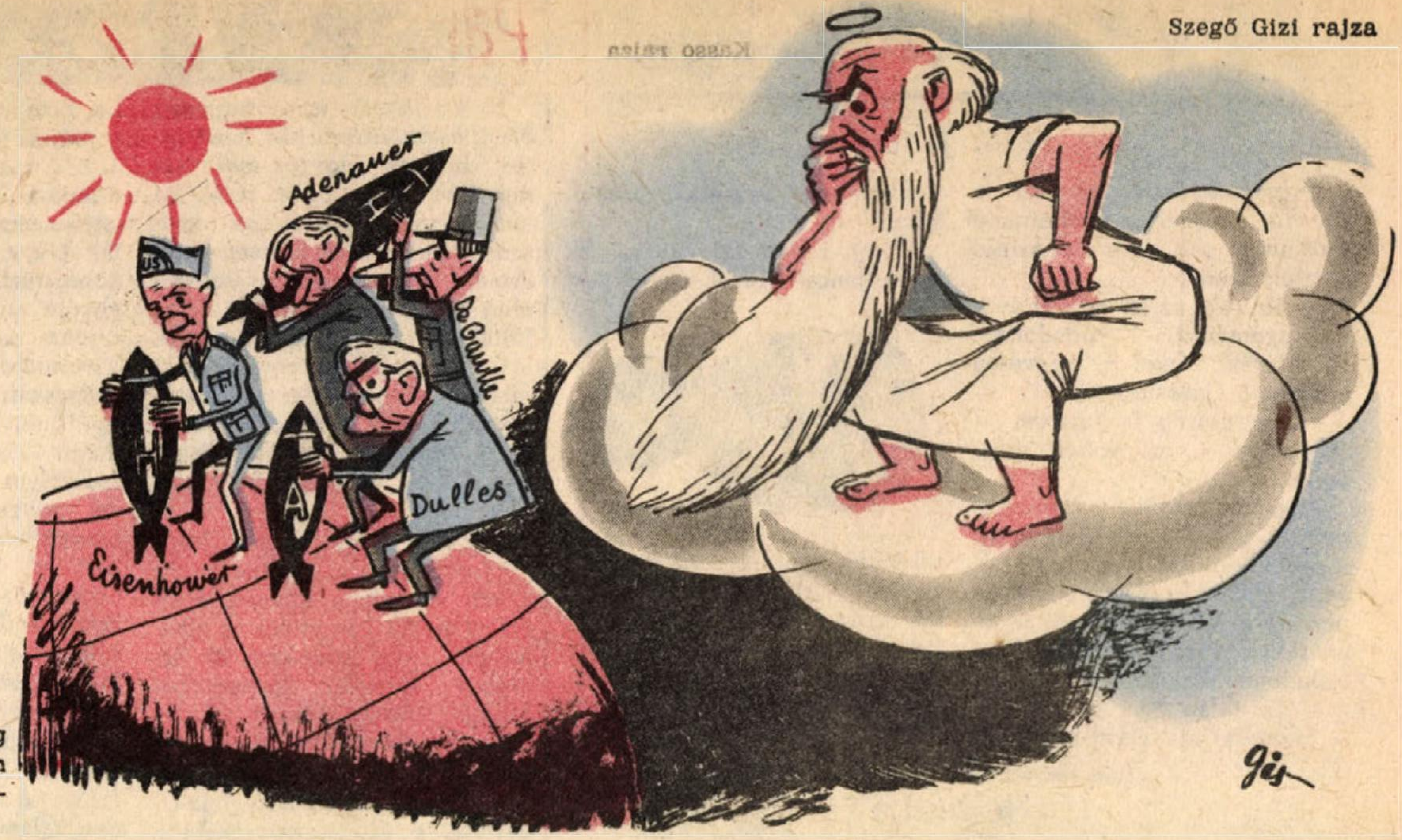

– Nem... nem, Pista... nem tehetem...

– Értse meg, Pirike, meg akarom nyerni az első díjat!...

Aggodalom

Szegő Gizi rajza

– A végén még majd kezdhetem elölről a világ teremtését! : : :

aludjunk nyugodtan

(Népszerű tudományos kisfilm)

Hang:	Kép:
(Kiegyensúlyozott bariton) Leszállt az est! A főváros lassan elcsendesedik.	Este a Rákóczi út. Hatalmas tömeg hullámzik fel-alá az éjjel-nappal KÖZÉRT-ben.
Repce Tihamér fregattkapitány és családja is nyugovóra tért.	A Nemzeti Színház reflektorokkal kivilágítva.
Jóízűen alszik már a kapitány …	Szoba. Az ablaknál lévő ágyban egy férfi alszik.
… A felesége …	Mellette alszik egy nő .
… Kisfia: Jenőke …	Baloldalt rácsos ágyban egy kisfiú alszik.
… Másik kisfia: Lajos …	Jobboldalt másik rácsos ágyban egy másik kisfiú alszik.
… Sőt Hektor kutyus is húzza a lóbőrt az asztal alatt!	Pinduri cica tejet iszik tányérból az ablakban.
(Lágyan) Vajon miről álmodnak?	Becsukódik az ajtó.
(Más hangon) Az alvás igen régi hasznos szokása az embernek. Már a kőkorszak folyamán is sokat aludtak az erre a célra kiszemelt barlanglakásokban.	A Szépvölgyi úti Báthory-barlang bejárata előtt levő turistaház. Turisták perecet esznek.
De az ókort …	Az egyiptomi pyramisok.
… Vagy a középkort sem töltötték mindig ébren.	Lovagpáncél üvegszekrényben.
A pihenésre nagy szüksége van a szervezetnek.	Ismét a fregattkapitányék szobája. Mindenki alszik.
A nyugtalan alvás előbb-utóbb megtámadja a …	Nemnélküli emberi test körvonalai. — Sorban megjelenik.
… Szívet …	… a bevonalkázott szív …
… A májat …	… a kipontozott máj …
… A vesét …	… a bekarikázott vese …
Aludjunk tehát nyugodtan s tanítsuk meg erre gyermekeinket is, mert csak így válhatnak (emeltebb hangon) a társadalom teljes értékű hasznos tagjaivá!	Képmontázs: A nemnélküli test mögött feldereng a Rákóczi út. Az éjjel-nappal KÖZÉRT-ből kitóduló emberek kellős közepén a fregattkapitány és a családja alusszák az igazak álmát.
(Nyomatékkal) Aludjunk nyugodtan! Jóéjszakát.	Zene. Vége.

Dalmáth Ferenc

Megfőzte a nőt

Toncz Tibor rajza

– Szeretlek, Lajos! . : :

Le a bürokráciával.

Lusta Jancsi

Örömmel fedeztem fel a Corvin Áruház játékárusító pultján a sok szép és színes keljfeljancsit.

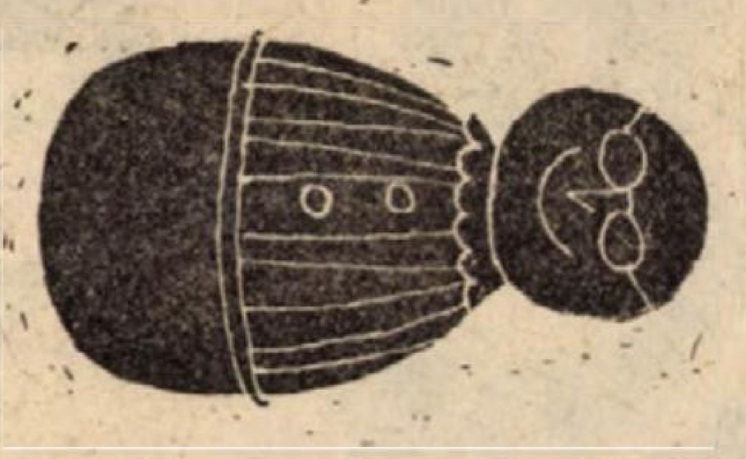
– Ez való az én másfél éves kislányomnak! – gondoltam és kértem egyet a kedvesen mosolygó elárusítónőtől.

– Ez csörög is, kérem – mondotta –, ezt tessék megvenni.

Mielőtt azonban becsomagolták volna a keljfeljancsit, kipróbáltam ott a pulton, miként működik. Csodálatosképpen ez a keljfeljancsi állandóan fekve maradt. Nem tudtam felkelteni. Az eladó sem tudta.

– Ez talán nem jó példány – mondta az elárusítónő. – Tessék talán másikkal próbálkozni.

Hogy rövid legyek: a sok keljfeljancsi közül egyet sem

találtunk, amely hajlandó lett volna felkelni. Ezek mind fekvő, lusta keljfeljancsik voltak. Erről persze nem a keljfeljancsik tehetnek, hanem azok, akik készítették.

S. K.

Bújócska

1955 december elejétől 1956 áprilisáig dolgoztam a Sztálinvárosi Kokszoló Műnél. Kilépésemkor 54 forint tartozásom volt, amit új munkahelyemen (Vegyicikkeket Kiszerelő Vállalat, Bp., XIV., Nagy Lajos király útja 110.) szabályosan levontak és 1957. február 27-én átutaltak a Sztálinvárosi Vasmű MNB 908-as számlájára.

Azóta négyszer kaptam felszólítást, hogy fizessem meg az 54 forintot, én meg négyszer válaszoltam meg, hogy új munkaadóm átutalta tartozásomat. Két hónappal ezelőtt viszont már a kiskőrösi Járásbíróságtól kaptam felszólítást, hogy fizessek. Elküldtem cserébe a Vegyicikkeket Kiszerelő Vállalat igazolását a múlt év február 27-én történt átutalásról. Ennek jutalmaként most „Idéző végzés"-t kaptam a Dunai Vasmű 54 forintos követelése ügyében azzal, hogy október 17-én jelenjek meg a kiskőrösi Járásbíróság tárgyalásán.

Most már csak abban reménykedem, hogy az elmondottak után ez a peresített 54 forint elszégyelli magát és előbújik a bürokrácia dzsungeléjéből.

Vámos János
XIV., Ilka utca 30.

Mit fog mondani télen?

Dunaharasztin igen sok család örül annak, hogy gáztűzhelye van, de mi még jobban örülnénk, ha tűzhelyeinkhez egy-két hetes várakozás nélkül tudnánk megszerezni a gázzal töltött palackokat. A kirendeltség vezetője nyáron azzal érvelt: azért van baj a cserével, mert meleg van és veszélyes a töltés. Most meg, hogy már ősz van, röviden csak azt mondja: nincs. Kíváncsian várjuk, mit fog mondani télen...

Kővári Ferenc építész,
Dunaharaszti, Baross u. 18.

Rejtély

Volt nekem egykoron egy öreg házitanítóm, aki házitanítás közben egyre csak azt mondta: „Édes fiam, szólj, ha nem érted, mert ha nem szólsz, akkor azt hiszem, hogy érted." Én e vissza-visszatérő óhaj megfogalmazását akkor fölöttébb együgyűnek találtam, ma már azonban együgyűsége mellett némi józan bölcsességet is találok benne, s ha nem értek valamit, azonnal felteszem a két ujjamat. Mint például most is.

Ugyanis nem értem, hogy cigarettáink egy része miért alszik el szívás közben. Nem értem pedig ezt abból az alkalomból, hogy olvastam az újságban: minden szempontból kitűnő Virginia-dohányunk termett az idén. Vaslogikám azt súgja, hogy a Virginia-dohányból készül a Virginia-cigaretta, s ez a szivarkafajta kiváltképpen nevezetes arról, hogy minduntalan elszendereedik. De nem mindegyik. És ez az első rejtély.

Mert ha mindegyik elszenderülne, a dolog nem foglalkoztatna ennyire. Valamiféle növénytani törvény beteljesülését látnám benne, a Virginia-dohány egy érdekes sajátosságát, amely megkülönbözteti minden más dohányfajtától, sőt hajlandó volnék némi nacionalista elfogultsággal arra gondolni, hogy íme: mire képes a magyar Virginia! Csakhogy nem mindegyik Virginia alszik el, hanem csak némelyik, s hiába boncolom fel azonnal cigarettám hűlt tetemét, sem kocsányt, sem görcsöt, sem egyebet nem találok benne. Boncoltam hasonló okból már Tervet és Harmóniát is, szintén eredmény nélkül. Miért alszik el némelyik s miért nem alszik el a másik? Ez a második rejtély.

A dohány gyúlékony és könnyen égő növény. Ha – istenments – kigyulladna valahol egy pajta, tele Virginia-dohánnyal, garantálom, hogy elégne az egész, pedig nem szívná senki. S íme, ugyane Virginiából csinálnak egy kis rudacskát, szándékosan meggyújtják, még szívják is, és mégis elalszik. (Igaz, a tűz szeszélyes elem. Ha otthon tüzet rakok puhafával, tükeralágyújtóssal, és öt kiló újságpapírral, ha megfeszülök sem támad tűz. De ha eldobok egy égő gyufaszálat a Sróf-gyár csupa-vas műhelyében, kigyullad és leég az egész ház.)

No, persze a kutató emberi elme nem szívesen tér napirendre e megoldatlan rejtélyek felett. A két rejtély annyira nyugtalanított, hogy különböző szakkönyvek áttanulmányozása s bizonyos kémiai alapismeretek megszerzése után rendkívül tetszetős elképzelés alakult ki elmémben. A dolog valószínűleg így történik:

Amikor a Virginia-cigarettát gyártják, a dohány közé egészen finomra őrölt azbeszt-lemezt kevernek. A keverés azonban sohasem teljesen egyenletes, s emiatt némelyik cigarettába a kelleténél több azbeszt kerül. Ezek a cigaretták azután el-elalszanak.

Ezzel a feltevésemmel mindkét rejtélyt sikerült megoldanom, s mostmár csupán az a rejtély vár felderítésre, hogy miért kevernek azbeszt-port a Virginiába. De ez már mégis csak egy rejtély a kettő helyett s biztosíthatom az olvasót, hogy csakhamar e rejtély megoldásával is a nyilvánosság elé lépek.

t. l.

Ludas Matyi elintézte

A „Vegyi levegő" című cikkükkel kapcsolatban elrendeltük, hogy az említett üzemben elszívó-berendezést szereljenek fel, egyben eltiltottuk mindazokat a vegyi műveleteket, amelyek során mérgező gázok keletkeznek.

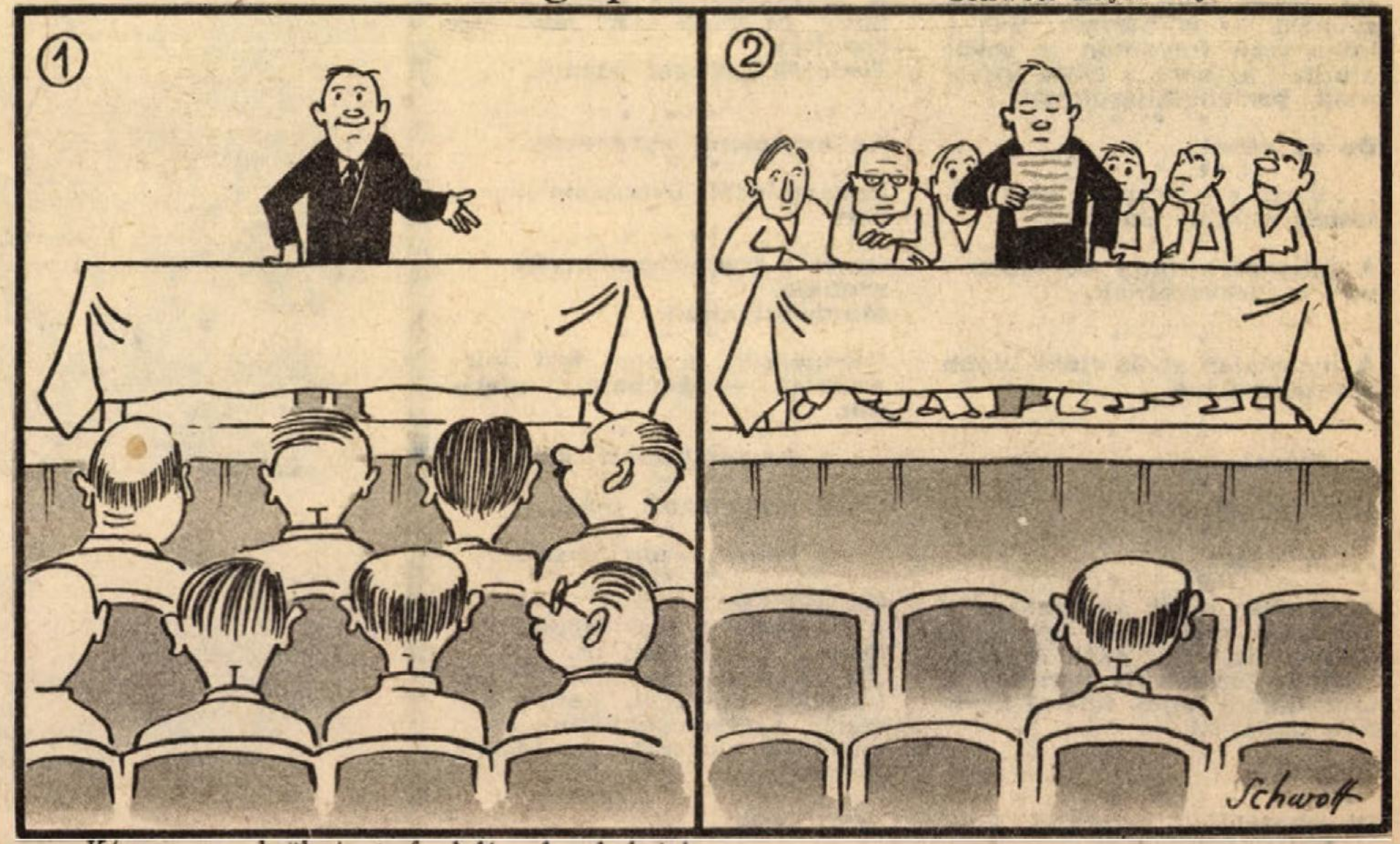
Szabó Pál VB-elnök h.
VIII. ker. Tan. VB

„Van és mégsincs" közleményükkel — amelyben szóvátették, hogy a dolgozó nők a korai zárás miatt nem vehetik igénybe a háztartási kölcsöngépeket — egyetértünk. Október 1-ével a nyitvatartási időt összes boltjainknál a háziasszonyok és a dolgozó nők kívánságainak legmesszebbmenő figyelembevételével szabályozzuk.

BELKER
Áruházi Keresk. Igazgatóság
Gondos István ig.

Meglepő fordulat

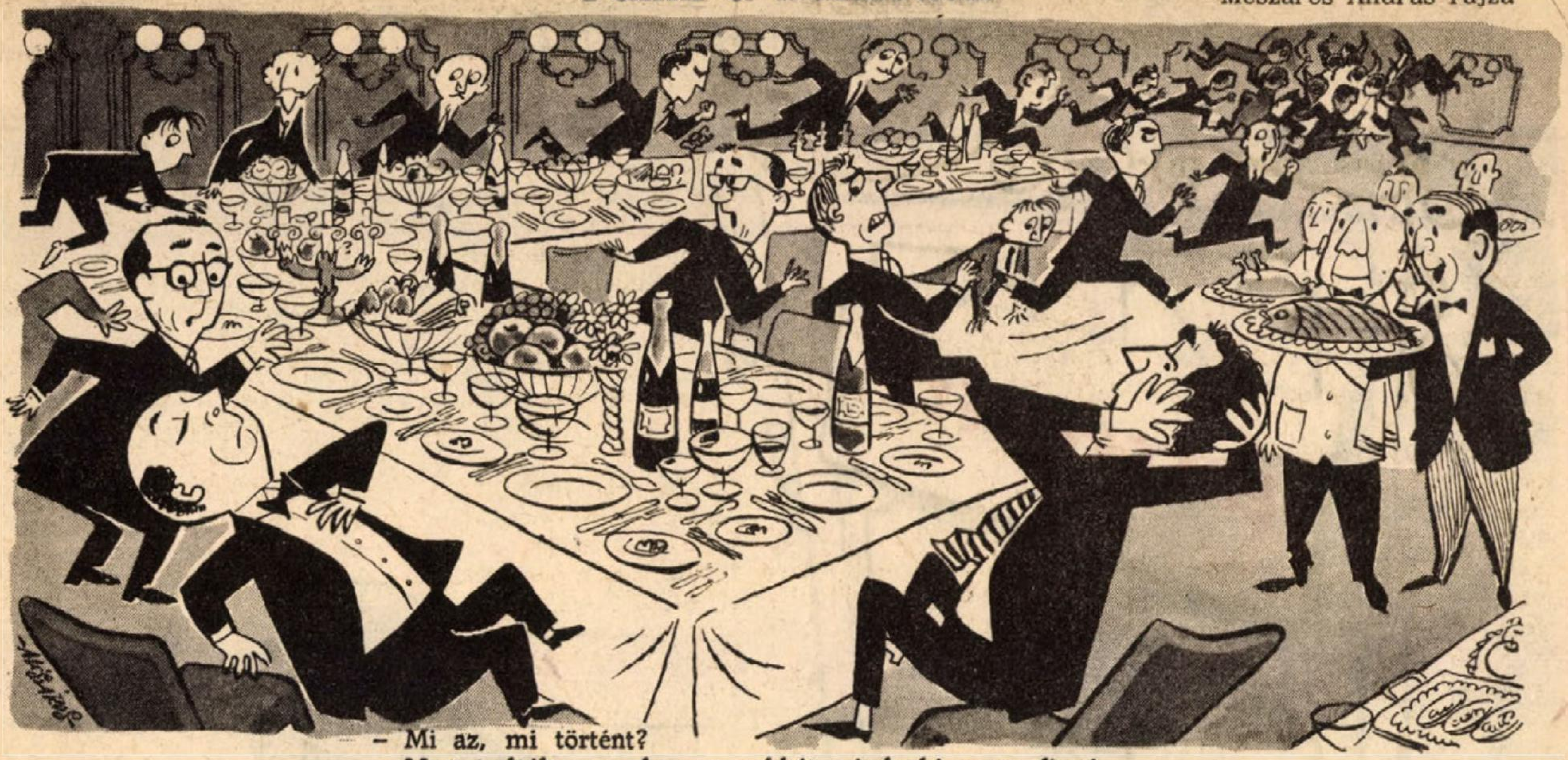
Schwott Lajos rajza

– Kérem az elnökséget, foglalja el a helyét!

Pánik a banketten

Mészáros András rajza

– Mi az, mi történt?
– Most tudták meg, hogy a cehhét mindenki maga fizeti...

TEJBÁL

Almásfüzitő tejbáljának
Sikere nagy volt, amint várták,
Tej mellett járták ott a szambát
És a bált tejcsárdással zárták.

Tejből elfogyott sok kannával,
E bálról olyan hírek szállnak:
Az Anna-bálak mintájára,
El is nevezték kanna-bálnak.

PESTI ESET

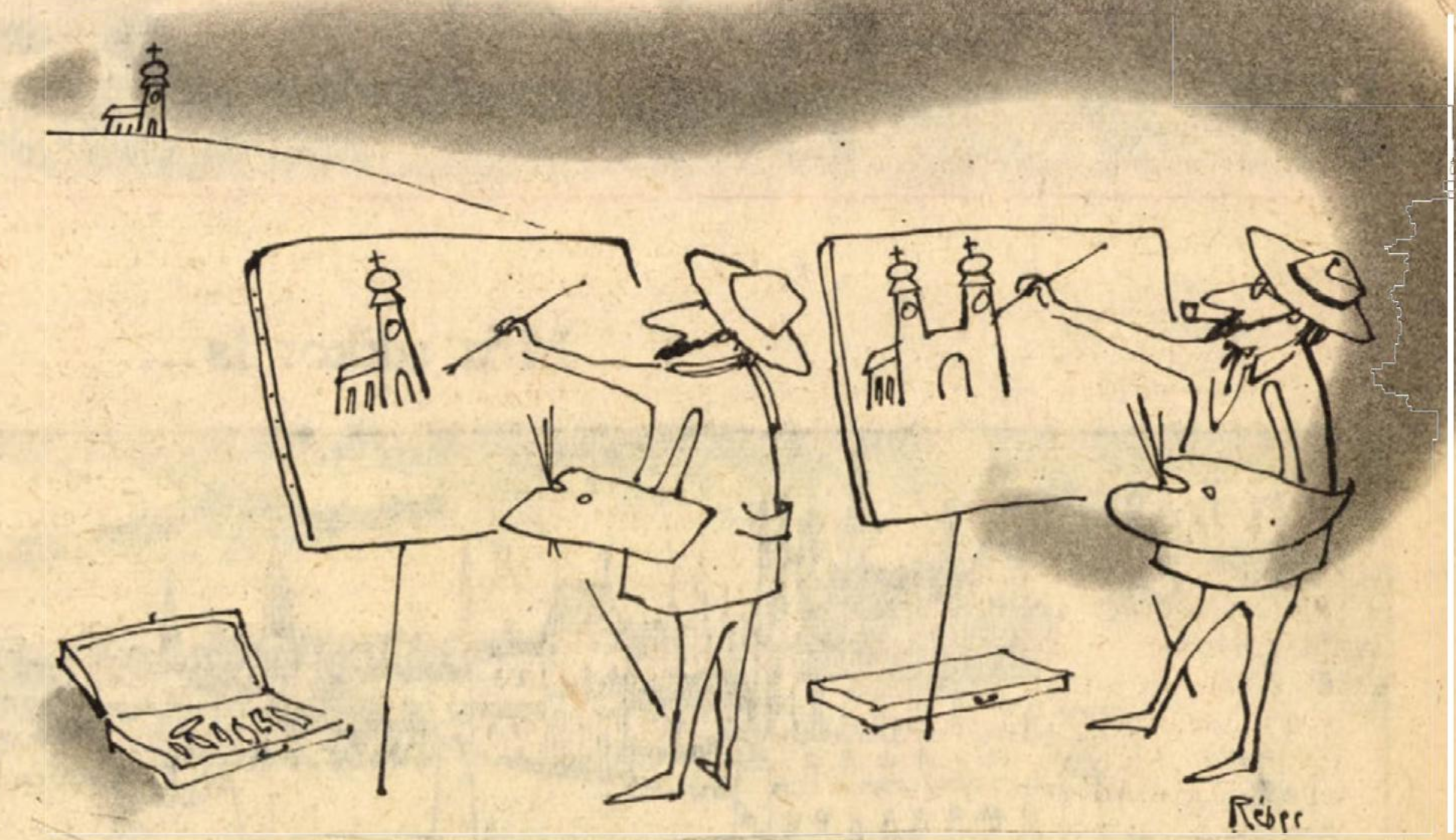
Nem lelt a beteglátogató
Egy betegállományú egyént,
Ágyában nem volt, mire persze
Mindenütt keresgélték szegényt.

Egy italbolt előtt találták,
A járdán hevert, nem lelt padot,
Mikor felrázták, ezt dadogta:
„Láthatják, fekvő beteg vagyok."

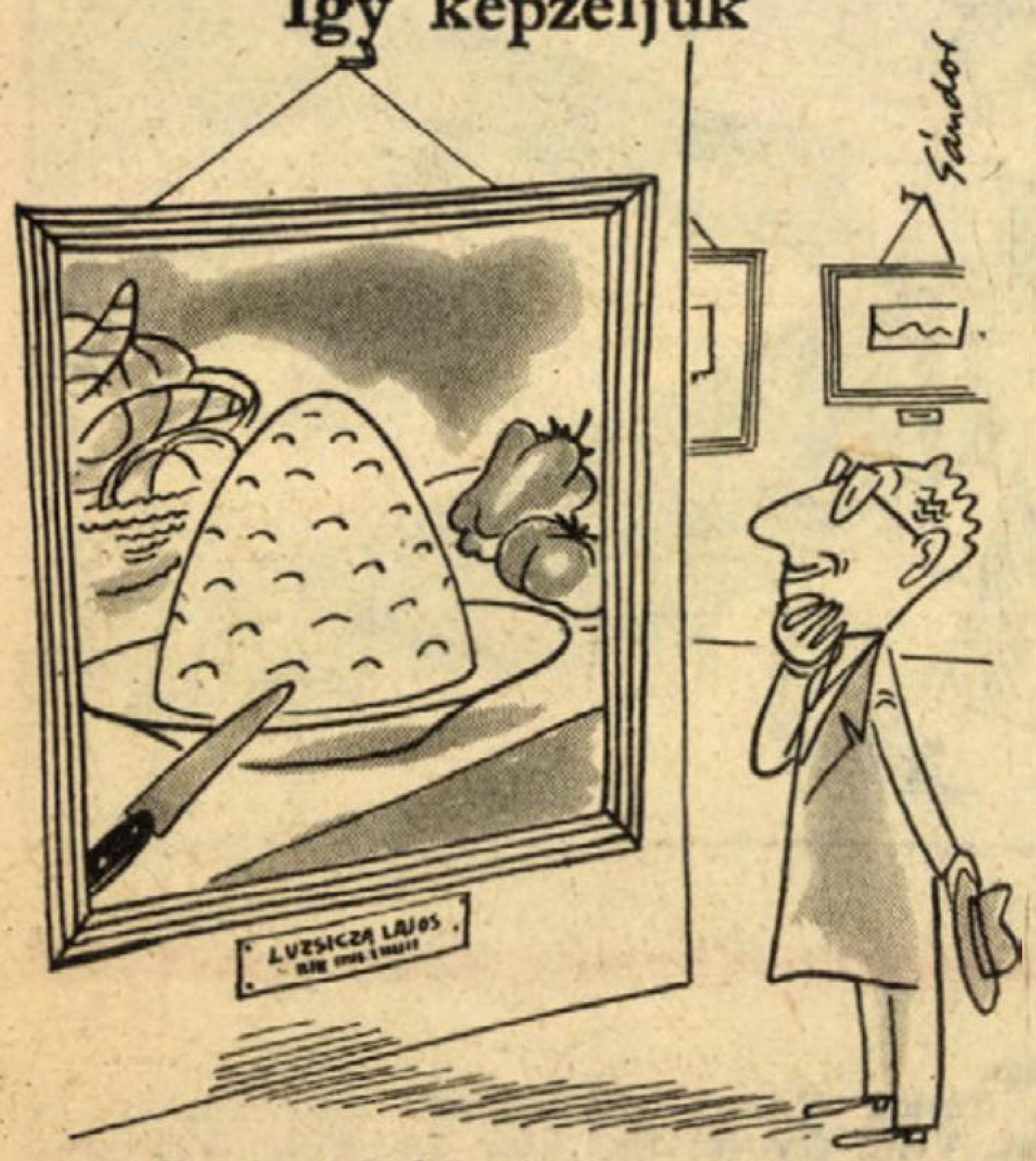
Hidvéghy Ferenc

Konkurrencia

Réber László rajza

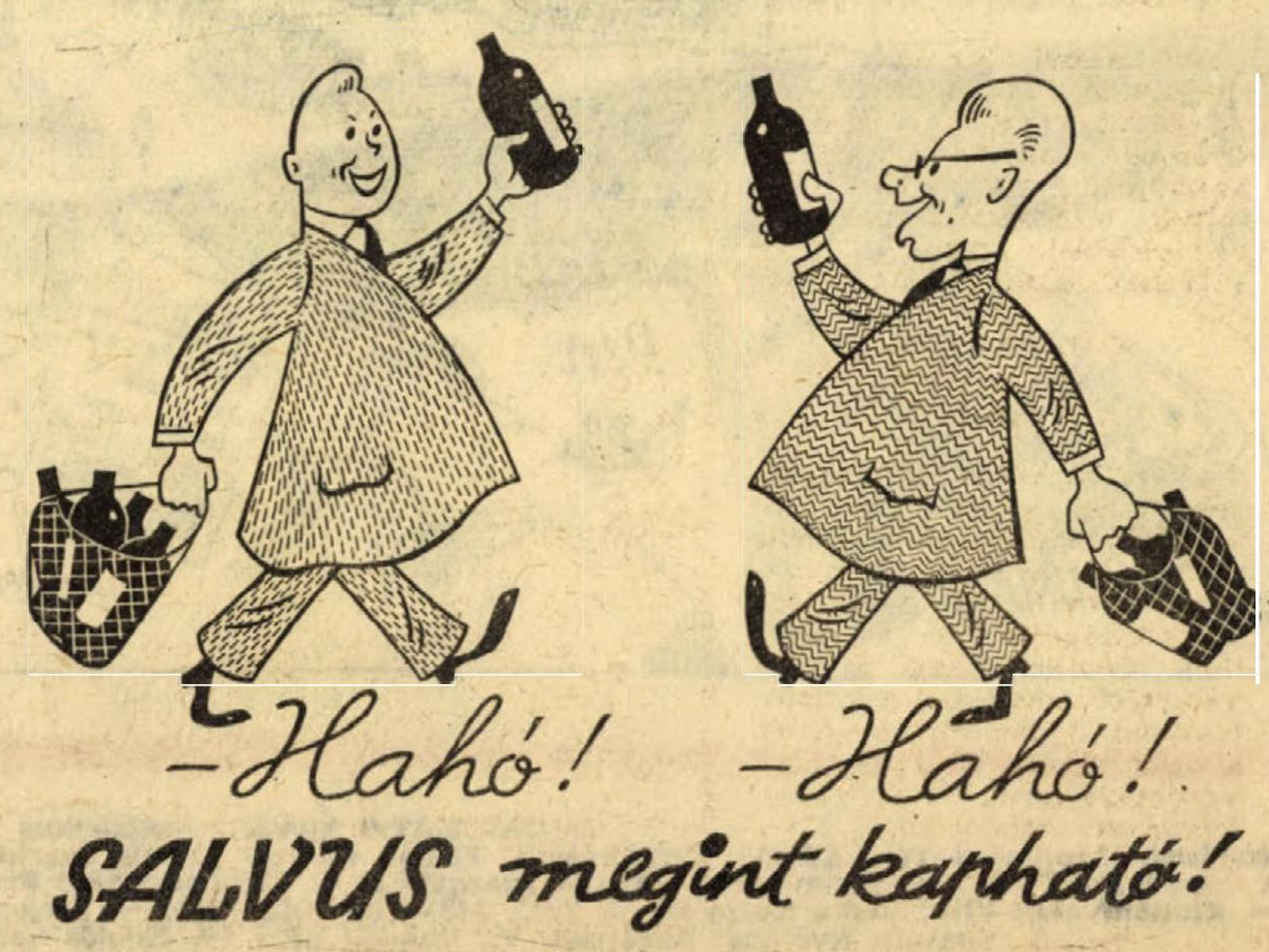

Így képzeljük

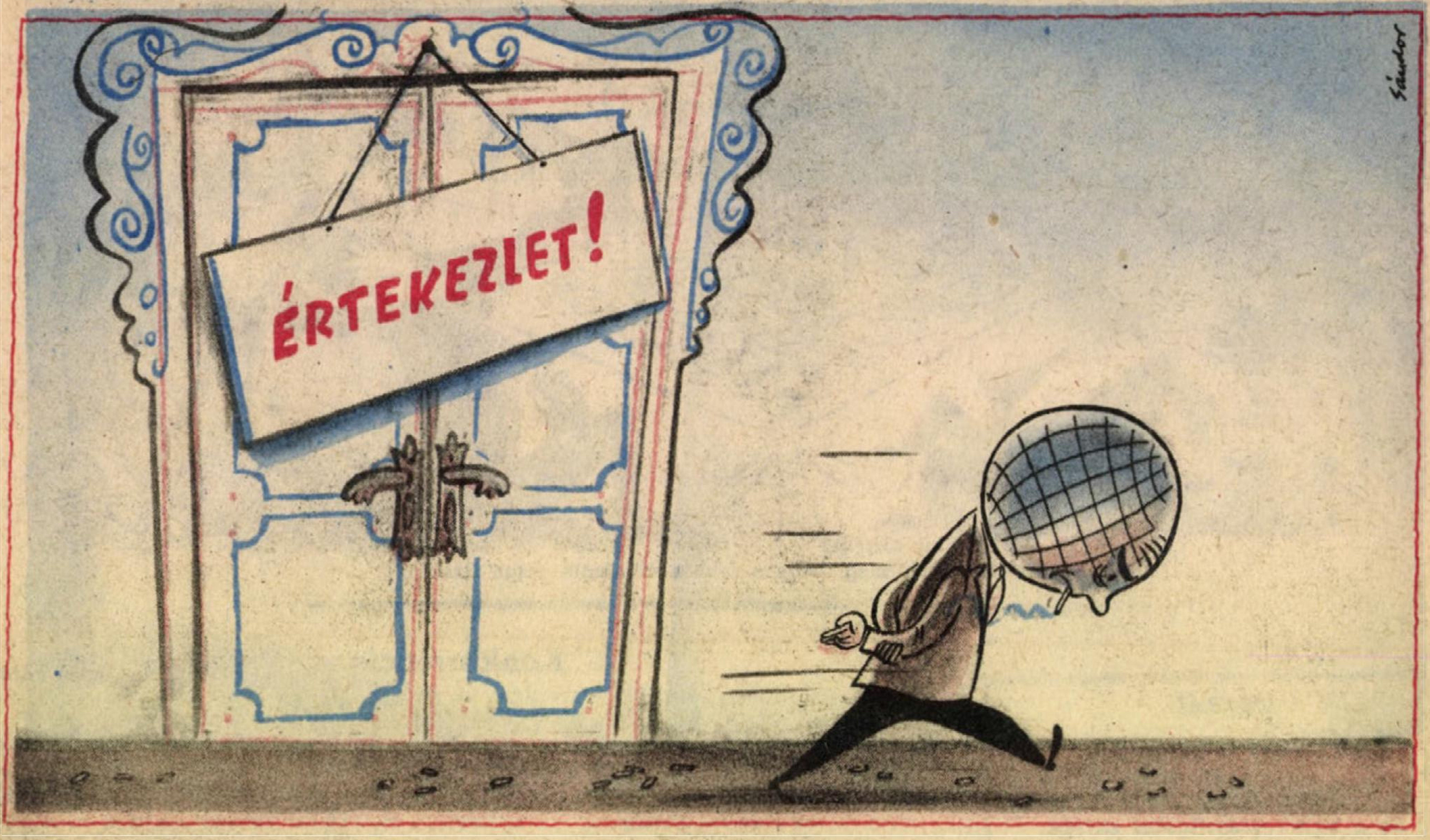
a „Liptói tájak" című most megnyílt kiállításról

E heti hirdetésünk

KÜLPOLITIKAI HELYZETKÉP

Sándor Károly rajza

Már akkor is...

Kaján Tibor rajza

LUDAS MATYI humoros, szatirikus hetilap.
Szerkesztőbizottság: Tabi László főszerkesztő, Földes György felelős szerkesztő, Toncz Tibor művészeti szerkesztő. — A kiadásért felel a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850. — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Honvéd utca 10. Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató.